

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Pan Namiestnik zamianował koncepistów Namiestnictwa Wiktora Makowieckiego, Władysława Tyszkowskiego i Stanisława Tyszkowskiego komisarzami powiatowymi, a byłego praktykanta konceptowego c. k. Namiestnictwa Władysława Grodzickiego i praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa Stanisława Choleńiewskiego, Zygmunta Żukotyńskiego, Jana Daukszę, dr. Teofila Stubenvolla i Ignacego Kukawskiego koncepistami Namiestnictwa.

Pan Namiestnik przeniósł starszych komisarzy powiatowych Juliusza Łempickiego z Nowego Sącza do Zbaraża i Jana Gucklera z Białej do Lwowa; komisarzy powiatowych Józefa Ziembę z Rohatyna do Tarnopola, Kazimierza Grabowskiego z Nadwórnej do Rohatyna, Stanisława Tebinę z Sanoka do Lwowa, Władysława Hoszarda ze Lwowa do Wieliczki, Kazimierza Jastrzębskiego z Doliny do Nadwórnej, Edmunda Stanisławskiego z Kosowa do Kamionki strumiłowej, Romana Żurowskiego ze Zbaraża do Rzeszowa i Marceliego Zadurawicza ze Śniatyna do Sanoka; koncepistów Namiestnictwa Jana Łopuszyńskiego ze Stanisławowa do Kosowa i Stanisława Potockiego z Kamionki strumiłowej do Doliny; przeznaczył koncepistę Namiestnictwa Władysława Grodzickiego do Bóbrki, wreszcie przeniósł praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa Wacława Łobaczewskiego ze Lwowa do Myślenic, Władysława Topolnickiego z Tarnobrzega do Kałusza, Władysława Chylińskiego z Sambora do Sanoka, Franciszka Leurmanna ze Lwo-

wa do Przemysła, Adama Miłaszewskiego z Żółkwi do Brzeżan, Włodzimierza Hendricha z Myślenic do Tarnobrzega, Zygmunta Krasuckiego ze Lwowa do Śniatyna, Dyonizego Pogorzelskiego z Krakowa do Lwowa, dr. Łucyana Zawistowskiego ze Lwowa do Podgórze, Jana Maszkowskiego ze Lwowa do Żółkwi, Władysława Mięsowicza ze Lwowa do Krakowa, Antoniego Rączkę ze Lwowa do Ropczyce, Tadeusza Kotowicza ze Lwowa do Tarnopola, Juliusza Friedricha ze Lwowa do Białej i Zygmunta Dembowskiego ze Lwowa do Rzeszowa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 kwietnia.

Sejm.

(Dokończenie VIII. posiedzenia 5 sesji VII. peryodu).

W dalszym ciągu dyskusji szkolnej na wczorajszym posiedzeniu Sejmu po p. Solekim zabrał głos p. Bernadzikowski. W mowie swej wyraził on zdanie, że zalety dwuletnia nauka języka niemieckiego w wiejskich szkołach ludowych jest tylko balastem na niekorzyść innych przedmiotów, udzielanych w tych szkołach. Z tego powodu uważa mowca naukę języka niemieckiego w szkołach ludowych wiejskich zwłaszcza żeńskich za zbyteczną. W dalszym ciągu mowy swej zwrócił się do reprezentanta Rady szkolnej krajowej z prośbą, aby Rada zastanowiła się nad tem, czyby nie należało zaprowadzić nauki języka niemieckiego w szkołach ludowych wiejskich zwłaszcza dla dziewcząt jako przedmiotu nadobowiązkowego, w tych zaś miasteczkach, które posiadają szkoły dwuklasowe, w granicach takich, w których znajomość tego języka jest potrzebną na przyszłość

ich uczniom. Wykazywał dalej potrzebę zaprowadzenia nauki gimnastyki, jako przedmiotu obowiązkowego i postarania się o fachowych nauczycieli dla udzielania nauki gimnastyki.

P. Wójcik żądał, aby szkoła polska w Białej przeszła na etat kraju i w tym duchu postawił odpowiednią rezolucję.

P. Michałowski zaznaczywszy, że w dyskusji nie pochlebno nie usłyszał o naszych szkołach, twierdzi, że jako pedagog powie dzieć może, iż tak znowu źle nie jest z naszymi szkołami ludowymi. W dalszym ciągu swej mowy krytykował przemówienie p. ks. Stojalowskiego, mówiąc, że ks. Stojalowski mówił o wszystkim i o niczem. Na zarzut ks. Stojalowskiego, że szkoły ludowe są c. k. odpowiedział mowca, że tak nie jest, tylko ks. Stojalowski boli i dręczy to, że nauczyciele ludowi nie są owiani duchem, który przeniknął na wskroś ks. Stojalowskiego. Nieprawdziwym jest również zarzut uczyniony przez jednego z mowców, że jeden nauczyciel ma do nauki 100 dzieci w 4 oddziałach na raz. Brawami nagrodzoną została ta część mowy p. Michałowskiego, w której odpowiedział na zarzut ks. Stojalowskiego, że religii używają do celów agitacyjnych. Mowca podniósł mianowicie, że p. ks. Stojalowski na zarzut ten chyba sam zasługuje.

Co do zarzutu, że nauka gospodarstwa w seminariach odbywa się tylko teoretycznie, zaznaczył mowca, że tak nie jest, gdyż nauka odbywa się także praktycznie. Przy seminariach są pola doświadczalne, które uczniowie uprawiają a nawet urządzają profesornie tego przedmiotu z uczniami wycieczki do okolicznych gospodarstw wiejskich i powołał się w tym względzie na ich świadectwo. Co do taniości książek, to zgadza się z tem żądaniem.

Na wniosek p. Andrzeja hr. Potockiego uchwalila Izba zamknięcie dyskusji. Do głosu zapisani są jeszcze pp. dr. Bobrzyński, Stojalowski i Soleski.

Przed zamknięciem posiedzenia polecił JE. Marszałek krajowy odczytanie wniosków i interpelacji.

Wnioski postawili:

P. Milan o zaprowadzeniu rozmaitych ulg dla rezerwistów.

Interpelacje wnieśli:

P. Krempa w sprawie rzekomych trudności robionych towarzystwom czytelnianym przez władze polityczne.

P. Sękowski w sprawie założenia sądu obwodowego w Mielcu.

P. Szwed w sprawie dwuletniej służby wojskowej.

P. Styła o zniesienie loteryi liczbowej i w sprawie ogołocenia lasów w Kalwaryi Zebrzydowskiej.

P. Bernadzikowski w sprawie niepociągnięcia do odpowiedzialności burmistrza Sambora za tortury.

P. Krempa w sprawie zaprowadzenia monopolu wódeczanego.

P. Szwed w sprawie uznania trzech dróg w powiecie żywieckim ze względów strategicznych za państwowe.

P. Kramarczyk o obwałowanie Wisły jako rzeki granicznej.

P. Styła w sprawie niesłusznej egzekucyi, wykonanej na Adamiku Franciszku w Radocy.

P. Ostapeczuk w sprawie rzekomych trudności stawianych przez starostwo w ukonstytuowaniu się rady gminnej w Dobromierce powiatu zbarskiego.

Na tem zamknął JE. Marszałek krajowy o godzinie 3:45 po południu wczorajsze posiedzenie, naczynając następne na dzisiaj, godzinę 10 rano.

Podróż Najjaśn. Pana do Berlina.

Silne wrażenie w całym świecie politycznym wywarła wiadomość o zamierzonej podróży Najj. Pana do Berlina, w odwiedziny do cesarstwa niemieckiego. Jego Ces. i Król. Apostolska Mość obecny będzie w Berlinie na uroczystościach dworskich, połączonych z ogłoszeniem pełnoletności księcia Fryderyka Wilhelma, najstarszego syna cesarza Wilhelma II i następcy tronu pruskiego. Książę Fryderyk Wilhelm urodzony w dniu 6 maja 1882 r., kończy w dniu 6 maja b. r. lat 18, dobiega więc wieku, w którym według ustaw

LISTY PARYSKIE.

W kwietniu 1900.

(Sztuka a polityka. — „L'Aiglon“ i ewolucja dramatu historycznego. — Wady sądownictwa i postęp prawodawstwa. — Kryminalistyka w Akademii medycznej. — Vacher i Gambetta. — Ostatnie prace na polu Marsowem: Sala uroczystości, pałac elektryczności i pałac wód).

(Dokończenie).

Pojęcie to jest wyższem od pojęcia sprawiedliwej kary, a nawet prostego darowania kary, i jest może pierwszym krokiem, zbliżającym prawodawstwo ku postulatowi nowej szkoły kryminalistycznej włoskiej, której główny przedstawiciel Enrico Ferri, profesor kryminalistyki na Uniwersytecie rzymskim, wygłosił niedawno w Paryżu szereg wykładów z zakresu tej nader zajmującej wiedzy. Jedną z głównych zasad tej szkoły jest odmawianie zbrodniarzowi odpowiedzialności za zbrodnię; zdaniem sądu nie jest zatem ani zemsta, ani kara, lecz tylko odłączenie od organizmu społecznego członka szkodliwego, bo chorego, a nadto leczenie tegoż. Wedle tej szkoły w przyszłości zamiast więzień powstaną domy zdrowia dla chorych moralnie, podobnie jak istnieją już domy zdrowia dla chorych umysłowo, których również w pewnym czasie uważano za zbrodniarzy. — Przytoczył też uczony wło-

ski wiele zajmujących przykładów na potwierdzenie innej zasady tejże szkoły, wedle której mózg wielkiego zbrodniarza jest często nader zbliżonym do mózgu wielkiego, dla ludzkości użytecznego człowieka, a zbrodniarz przeniesiony w inne zupełnie warunki życia, mógłby się stać pożytecznym członkiem społeczeństwa. (?)

Idee te były przed kilkoma dniami przedmiotem bardzo ożywionej dyskusji w tutejszej Akademii medycznej. Po długich i głębokich studiach nad mózgiem Vachera, słynnego mordercy pastuszków i pastuszek, doktor Laborde przedstawił zgromadzonym odlew głowy Vachera i oświadczył na podstawie najnowszych zasad naukowych, że mózg tego zbrodniarza przedstawia wszelkie cechy mózgu człowieka wyższego (cerveau supérieur). Lewy zwój czołowy, będący siedzibą mowy jest zupełnie podobnym do tejże samej części mózgu Gambetty, a podobieństwo mózgu Vachera z mózgiem Gambetty jest w ogóle tak znaczne, że doktor Laborde czuł się spowodowanym wygłosić poradoksalny wniosek, iż Vacher, w innych warunkach życia mógł być zostać znakomitym mowcą i wielkim obywatelem, a na odwrot Gambetta mógł być wielkim zbrodniarzem! Dalszą konkluzją było, iż Vacher był nieodpowiedzialnym za popełnione zbrodnie i skazanie go na śmierć było niewłaściwe.

Trudno jednak sędziom uczynić jakkolwiek zarzut. Vacher przed skazaniem był badany przez kilku najznakomitszych lekarzy, którzy uznali go za odpowiedzialnego. Prawda, że lekarze ci nie mogli zbadać mózgu Vachera. Lecz jeżeli do stanowczego osądzenia potrzebny jest koniecznie mózg zbrodniarza, to z je-

dnej strony lecarskie ekspertyzy oskarżonych nie mają celu, z drugiej zaś strony zbadanie mózgu zbrodniarza może jedynie dostarczyć pożytecznych wskazówek do przyszłych doświadczeń.

Oprócz teatru, odczytów i kwestyi naukowych, rzecz, która obecnie stale interesuje wszystkie sfery ludności paryskiej, to wystawa.

Przeprowadzając się przez bagna, wertepy i rowy, przerywając dziś jeszcze plac wystawowy, przebywając gęste kłęby wapiennego kurzu unoszącego się zewsząd, trudno istotnie uwierzyć, że znajdujemy się w przededniu wystawy.

Dopiero przy bliższym rozpatrzeniu się spostrzegamy, że wszystkie prawie główne budowle są już ukończone i że czynność koncentruje się obecnie we wnętrzu pawilonów nieprzystępnych dla zwiedzających.

Jedynie tylko Sala uroczystości i Pałac wód ukryte są jeszcze za kratami rusztowań. Należą one zaś do najwięcej zajmujących budynków wystawowych. Sala uroczystości przekształcona przez architekta Raulina z dawnej hali maszyn, liczy 45 metrów wysokości i dwa hektary powierzchni. 15.000 widzów pomieści się w niej wygodnie, bądź to w dolnej sali, bądź na galeriach i w lożach. Cztery wielkie malowidła ściennie pendzla Cormona, Flamenca, Maignana i Rohegrossa, i cztery mniejsze, przedstawiające pory roku, zdobną olbrzymią salę, w której prócz tego mieszczą się posągi kolorowane, przedstawiające rozmaite typy ras ludzkich. Sala uroczystości przeznaczoną jest dla oficjalnych obchodów i rozdawania nagród. Zajmuje ona tylko środkową część dawnej galerii maszyn, po lewej i pra-

wej stronie zaś mieści się wystawa rolnictwa i żywności. Wszelkie maszyny wytwarzające żywność i napoje funkcyonować tu będą przed oczyma publiczności, która natychmiast będzie mogła zakosztować z fabrykowanych dopiero co wytworów.

Pałac elektryczności i pałac wód, to najbardziej jaśniejące punkta wystawy.

Pałac elektryczności ma 70 metrów wysokości a 180 długości. Olbrzymia kaskada umieszczona przed pałacem zastąpi świetlane fontany z r. 1889.

Na froncie pałacu jaśnieje olbrzymiemi cyframi rok 1900 i Alagorya przedstawiająca Geniusza elektryczności, kierującego wozem zaprzężonym skrzydlatymi końmi. Cały pałac oświetlony 5000 lamp różnokolorowych, 8 lampami łukowymi z projektorami i 4 lampami łukowymi z reflektorami.

Wspaniała budowla Pałacu wód, wzniesiona na pierwszym planie, będzie dla widza zjawiskiem czarującym. Pałac ma kształt olbrzymiej groty, na której umieszczone są wzdłuż wielkie wazy, jedna nad drugą. Z waz tych zlewają się kaskadą strumienie brylantów, rubinów, topazów, szmaragdów, które łączą swe barwne blaski w wielkim basenie. Jedenaście lamp oświeca pałac wód. Wszędzie widać grupy zwierząt wodnych, ptaków, syren; sklepienie ze stalaktytów, zagłębienia czyli nysze zdobne delikatną architekturą, czynią z pałacem tego istne cacko dekoracyjne.

W jednej sekundzie spływa z waz do basenu 19.000 metrów kubicznych wody.

Puk.

domu Hohenzollernów uzyskują książęta tego domu pełnoletność. Według komunikatu *Bu-
ra Wolffa*, Podróż Najj. Pana, projektowana
pierwotnie na 15 maja, przełożona została na
dzień 6 maja, t. j. właśnie na dzień owych
uroczystości. Monarcha Austro-Węgier wyje-
dzie z Wiednia do Berlina w dniu 5 maja,
tak, aby na miejscu stanąć zawczasu przed
rozpoczęciem się uroczystości.

Podróż ta jest niewątpliwie nie tylko ob-
jawem przyjacielskich stosunków między Dwo-
rami wiedeńskim i berlińskim, nie tylko aktem
kurtoazyi, oddaniem wizyt, złożonych niedawno
przez cesarza Wilhelma i przez jego brata,
ks. Henryka pruskiego Najjaśniejszemu Panu
w Wiedniu, — ale także aktem polity-
cznym, dowodem niezamąconych stosunków
i niewzruszonego przymierza między obu Mo-
narchiami środkowej Europy. Wczorajszy wie-
czorny *Fremdenblatt* powiada, że wiadomość
o podróży Najj. Pana do Berlina zarówno w
Austrii, jak i w Berlinie z radością zostanie
przyjęta. Odwiedziny Najj. Pana odpowiadają
w równej mierze osobistym uczuciom przy-
jaźni obu Monarchów, jak i uczuciom naro-
dów, które widzą w sojuszu zawartym przed
20 z górą laty, jedną z najsilniejszych pod-
pór pokoju. Podobnie wyrażają się inne dzien-
niki wiedeńskie jak *Neue Freie Presse*, *Neues
Wiener Tagblatt* i *Vaterland*.

Według doniesień z Berlina, w tamtej-
szych kołach politycznych przywiązują także
do wizyty Najj. Cesarza Franciszka Józefa
wielkie polityczne znaczenie. Doniosłość tej
wizyty ma wychodzić daleko po za ramy oso-
bistej przyjaźni obu Panujących. Austro-
węgierski ambasador w Berlinie, Szechenyi był
w sobotę w tej sprawie na dłuższej audyencji
u cesarza Wilhelma. Przyjęcie Najj. Cesarza
Franciszka Józefa ma być nadzwyczaj wspaniałe.

Najj. Panu towarzyszyć będzie w tej po-
dróży także P. Minister spraw zagranicznych
hr. Gołuchowski.

Lew z pod Plewny.

Onegdaj złożono w meczecie zdobywcy
Bizancjum sultana Mahomeda II. na wieczny
spoczynek zwłoki Osmana Nuri baszy wsła-
wionego bohaterską obroną Plewny w wojnie
rossyjsko-tureckiej w r. 1877/78 i z tego po-
wodu odznaczonego przez sultana godnością
„ghazi“ t. j. bohatera walczącego za wiarę i
ojczyznę. Mała i nikomu przed trzydziestu
laty nieznaną wieś Plewna nabrała hi-
storycznego znaczenia od czasu, gdy Osman
basza oszańcowawszy się w niej na przęde,
wstrzymał na czele nielicznej garstki wojska,
krociowe zastępy Rossyan w zwyciężkim ich
pochodzie na Konstantynopol i bronii wśród
najtrudniejszych okoliczności przez kilka mie-
sięcy tej ważnej dla operacji wojennych po-
zyty.

Urodzony w Anatolii r. 1820, otrzymał
Osman wojskowe wychowanie w szkole wo-
jennej w Konstantynopolu. Brał udział w woj-
nie krymskiej, po której ukończeniu został
przydzielony w randze kapitana do sztabu
królewskiego. W r. 1863 wysłano go na Krete
jako adiutanta naczelnego komendanta Osma-

na baszy i jemu to przypadło w udziale os-
zczenie owego klasztoru w Arkadien, który
zamknięty w nim kobiety greckie wysadziły
w powietrze, skoro dłuższa jego obrona stała
się niemożliwą. W r. 1867 otrzymał polece-
nie stłumienia ruchu rewolucyjnego w Yema-
nie, a z krwawej tej wyprawy powrócił do
stolicy już jako generał i basza. Kolejno spra-
wował komendy w Macedonii, Albanii, Kon-
stantynopolu, Bośni, Armenii a w końcu zo-
stał mianowany naczelnym wodzem wojsk
zmobilizowanych przeciw Serbii. Z błyskawic-
zną szybkością dokonał potrzebnej organiza-
cji, przekroczył granicę serbską i zainaugu-
rował szereg walk zajęciem wyżyn Isvoru.

Wojna pomiędzy Rossyją i Turcją wrza-
ła na całej linii, wojska tureckie ponosiły je-
dną klęskę za drugą i były zmuszone cofać
się coraz bardziej. Celem powstrzymania na-
pierającego gwałtownie nieprzyjaciela, otrzy-
mał Osman basza wprost z pałacu sultańskie-
go rozkaz zajęcia i oszańcowania Plewny.
Udał się tam bezwzględnie i stanął na miej-
scu już 19 czerwca. W. książę Mikołaj do-
wiedziawszy się o tem, odezwał się z lekce-
ważeniem: „Co nas obchodzi Plewna? Zaj-
miemy ją śpijąc — drogę do Konstanty-
nopola mamy już otwartą“. Wkrótce jednak-
że po tem car Aleksander II. skrzył się
przed hr. Tokstojem: „Ach ta Plewna! to ka-
mien na naszej drodze!“ Równie szybko jak
stanął w Plewnie, oszańcował ją Osman pod
bokiemi wojsk rossyjskich, zamienił w nie-
zdobytą warownię i zamknął tym sposobem
nieprzyjacielowi drogę do stolicy padyszacha.

W toku sypania szaniec uderzyły wojska
rossyjskie siłą 13.000 piechoty i dwóch
pułków kawalerii na Turków. Po dziesięcio-
godzinnej walce były zmuszone cofnąć się po-
zostawiając na pobojowisku 1.000 zabitych i
200 rannych; lecz i Osman basza stracił
przeszło 2.000 w zabitych i rannych. W dwa
tygodnie później ponowili Rossyanie pod do-
wództwem generała Krudenera atak. W wy-
prawie wzięło udział 20.000 ludzi i 60 dział.
Walka trwała cały dzień i była we wszyst-
kich swoich stadiach zaciętą, morderczą. Po-
grom Rossyan był zupełny. Poległo ich prze-
szło 3.000, rannych było około 5.000. Sku-
tkiem tego zwycięstwa Osmana, które obu-
dziło podziw całego świata, polepszyło się
w ten sposób ogólne wojenne polityczne poło-
żenie Turcji, że mówiono już nawet o propo-
zytych pokojowych. Z rozkazu jednak cara
przybyło na widownię wojenną świeżych
100.000 wojska. powołano nawet z nad Nowy
przyboczna gwardyę carską. I znowu zawzwały
z rozmaitem szczęściem większe i mniejsze
walki. Osman basza atoli stawał ciągle bo-
haterem, coraz zawzięty opór. Ostatczynie
car ulegając konieczności zawezwał na pomoc
Rumunię i król Karol pociągnął ze swoimi
zbrojnymi zastępami przeciw Plewnie. Nin
to jednak się stało Osman basza otrzymał
nowe posiłki, zapasy żywności i korzystając
z kilkutygodniowej przerwy w operacjach
wojennych Rossyan, wzmożił znakomicie
swoje szance. Dnia 3 września rozpoczęła się
nowa seria większych walk. Trwały one co-
dziennie, bez przerwy aż do 12 września.
W tym dniu, w którym przypadały imieniny
cara Aleksandra II. przedstawiłi Rossyanie
ogólny szturm. Miał to być bój decydujący.
Trwał godzin kilkanaście i był jednym z naj-

krwawszych w całej kampanii. Porażka wojsk
sprzymierzonych była zupełną. Rossyanie stra-
cili 300 oficerów i 4.000 szeregowców, Ru-
muni 100 oficerów i blisko 2.000 szere-
gowców, Turcy ogółem przeszło 3.000 ludzi,
między tymi kilkudziesięciu najlepszych ofi-
cerów.

Gdyby wtedy Osman basza miał więcej
wojska i mógł ścigać przerażonego nieprzyja-
ciela do ostatniego tehu, byłaby cała wojna
jedną bitwą skończona na korzyść Turcji.
Osman basza został jednak w Plewnie; 19
października odparł po raz drugi Rossyan.
Nadeszły jednak z Rossyji znowu ogromne po-
siłki, a gdy Łomna wpadła w ręce Rossyan
i sultan rozkazał mu opuścić Plewnę, on za-
dumny, by się poddać, odważył się na rozpa-
czliwy bój i usiłował przez zastępy nieprzy-
jacieli przebić się z bronią w rękę do Wid-
dynia. Raniony, dostał się do niewoli z ca-
łym korpusem. Internowany był z wielkimi
honorami w Charkowie. Po zawarciu pokoju
został ministrem wojny, komendantem gwar-
dyi sultańskiej a jako taki nieodstępny to-
warzyszem sultana.

Otoczony zaszczytami, był niejako wię-
źniem w złotej klatce Yildiz Kiosku i z ża-
łem widział, jak jego dawny adjutant Edhem
basza zerwał łatwe wawrzyny w wojnie gre-
cko-tureckiej. Bohaterski obrońca Plewny,
jako „Ghazi Osman basza“, długo jeszcze żyć
będzie w ustach ludu wraz z bohaterami na-
rodowymi Mustafą Bairaktarem i Mahometem
Sokolowiczem.

KRONIKA

Lwów, 10 kwietnia.

— **Z Uniwersytetu.** P. Feliks Józef
Warchałowski, rodem z Wietlina, w Galicyi,
otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień
doktora praw.

— **Wolne posady.** Przy państwowej słu-
żbie budowniczey w Czechach jest do obsadzenia
posada starszego inżyniera z poborami VIII kl.
rangi, względnie posada inżyniera w IX klasie
rangi. Podania należyce udokumentowane wno-
sić należy po 20 b. m., na ręce Prezydium c. k.
Namiestnictwa w Pradze.

Polityczna władza w Dalmacji ma do ob-
sadzenia posadę weterynarza powiatowego w XI
klasie rangi z pensją 1600 K. i dodatkiem akty-
walnym w wysokości 240 K. Termin konkursu
upływa z dniem 30 b. m. Podania, z potwier-
dzeniem znajomości języków serbsko-kroackiego
i włoskiego, wnosić należy do Prezydium c. k.
Namiestnictwa w Zadarze.

— **Morderstwo.** Ubiegłej nocy w kuchni,
należącej do pomieszczenia P. Heintscha, pod l. 10
przy ul. Sakramentek zamordowaną została słu-
żąca Magdalena Illek, lat 20 licząca. Sprawca
zadął jej we śnie tępm narzędziem silny raz
w prawą skroń, skutkiem czego czaszka została
załamana i śmierć nastąpiła natychmiast, —
następnie nakrył zabita kocem, a na kocu po-
łożył w okolicy głowy małą siekierkę Heintscha
zupełnie czystą, która zwykle leżała w tej ku-
chni pod szafką. Jak się z przesłuchania domo-
wników okazało, p. Heintsch idąc wczoraj wie-

czorem około godziny 11 na spoczynek, zastał
Illekównę już spiącą w kuchni na łóżku i lampę
sam zgasił. Nad ranem około godziny 4 obudziło
panią Heintschowę skrzypnięcie drzwi z kuchni
do pokoju, poczem zauważyła w pierwszym po-
koju cień człowieka. Zrazu sądziła, że to jej
sługa, gdy jednak na pytanie jej nikt nie odpo-
wiedział, obudziła męża i zapaliła lampę, tym-
czasem człowiek ten wyszedł, zamknawszy za
sobą drzwi z pokoju do kuchni i z kuchni na
ganecek, którego umknął przez ogródki. Heintsch
rozglądając się wtedy po kuchni, zauważył do-
piero straszny wypadek i spełnioną zbrodnię.

Gdy z towarzyszących temu czynowi oko-
liczności, na pewne wnosić można, że rabunek
lub kradzież zamierzona są wykluczone, wypo-
dało przypuścić, że motywem zbrodni mogła być
tylko zemsta. Przytrzymano pomocnika kamie-
niarskiego Franciszka Barcichowskiego, którego
zaloty denatka stanowczo odrzucała, a który mi-
mo tego ciągle ją nagabywał. Barcichowski wy-
piera się czynu; — dalsze śledztwo w toku.

— **Nieszczęśliwy wypadek** wydarzył
się wczoraj po południu przy budowie strażnicy
ogniowej na placu Strzeleckim. Piotr Czerdak,
pomocnik ciesielski, stojąc na parkanie, zajęty
był ściąganiem belek z I piętra budowy. Pocią-
gnięty przez belkę stracił równowagę i upadając
doznał stłuczenia głowy i twarzy, tak, iż po
zaopatrzaniu na miejscu przez pogotowie stacyi
ratunkowej, odstawiony być musiał do szpitala
powszechnego.

— **Ofiara.** Dla rodziny M. z 5 dzieci,
złożono w administracyi *Gazety Lwowskiej* 10
koron.

— **Galicya na wystawie paryskiej.**
Prócz pawilonu, wystawionego przed dwoma
miesiącami w podwórzu byłego pałacu Biesia-
deckich, zgłosili na wystawę paryską wyroby
swe, następujące firmy: Wł. L. Ancezy, druk-
karnia w Krakowie; galicyjska komisya krajo-
wa dla wystawy światowej w Paryżu i pierw-
sze gal. tow. akcyj. dla budowy wagonów i
maszyn w Sanoku.

— **Falszerz antyków.** Do pewnego
antykwarjusza w Moguneyi przyszedł tymi dnia-
mi młody człowiek i zaoferował mu do kupna
parę starych monet rzymskich. Tylko przypadek
ustrzegł kupca od nabycia falsyfikatów, jakimi
były owe monety. Pokazało się mianowicie, że
jeszcze w r. 1894 muzeum tamtejsze kazało zro-
bić kopie z najdawniejszej rzymskiej monety t. z.
„asa“, mającego po jednej stronie głowę Janusa,
a po drugiej okrąg. Kopie te przeszło muzeum
innym instytucyom w prezencie. Tymczasem ro-
botnik pewien, korzystając z gotowej sztaney,
wybił kilka sztuk dla siebie, zakopał je w ziemi,
a wydobywszy po 5 latach, gdy dobrze zaśnie-
dział, chciał puścić monety w obieg, ale mu
się to nie udało.

— **Trzewik króla Rzymu.** Sara Bern-
hardt otrzymała od hr. Roberta de Montesquiou
trzewiczek króla Rzymu — księcia Reihstadt,
syna Napoleona I. — z następującem poświad-
czeniem autentyczności: „Zaświadczam niniej-
szem, że mały trzewiczek z haftowanego płó-
tna, złożony w małej trumience kryształowej
kształtu *empire* i ofiarowany przezemnie Sarze
Bernhardt na pamiątkę jej zwycięskiego wskrze-
szenia „orlecia“, należał do wyprawy króla
Rzymu i pochodzi od mojej babki, hrabiny Mon-
tesquiou, która była guwernantką księcia. Hra-

6)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„Idylle of Drumsheugh“ by Jan Maclaren.)

I.

(Ciąg dalszy).

Przypatrywałem jej się przez lat trzy-
dzieści — mówił dalej Drumsheugh — wi-
działem, jak białe jej brunatne włosy, wi-
działem jedną po drugiej zmarszczkę, wystę-
pującą na jej twarzy, ale z każdym rokiem
coraz więcej ją uwielbiałem. Kiedyś na emen-
tarzu Whinnie opowiadał nam swoje troski,
jakie miał z powodn długów i widziałem w
jej oczach, jak była rozpaczona. Podesza mo-
dłów, iza spłynęła po jej policzku... i... i
byłbym gotów płakać z nią razem, gdyby
nagle myśl nie strzeliła mi do głowy, na-
pełniając serce radością. Powiedziałem sobie,
że na przyszłą niedzielę nie będzie miała po-
wodu do płaczu.

W ciągu tygodnia — musisz sobie przy-
pominać, — Whinnie otrzymał pieniądze od...
od swego kuzyna i był w stanie zapłacić to,
co był winien w piątek, jadąc na targ do
Muirtown. Spotkałem go dnia tego i pora-
dziłem mu kupić suknię jedwabną dla Mar-
get... Poszedłem nawet wybrać z nim razem,
bo jak wiesz nie można powiedzieć, aby Win-
nie znał się na takich rzeczach.

— Przypominam sobie doskonale, gdyż
byłem wtedy także na targu — przerwał dok-
tor — pamiętam, że Hillock śmiał się z cie-

bie, mówiąc, że nie było obawy, abyś ty ku-
pił suknię dla żony, gdybyś był żonaty! Co
za głupi jednakże i jeszcze gorzej niż
głupi?

— Mnie to było całkiem obojętne, Wil-
liamie! całkiem obojętne, bo w następną nie-
dzielę Marget zdawała się młodszą o lat dzie-
sięć i kiedy zbliżyła się do ołtarza, zobaczy-
łem, że miała na sobie suknię, którą dla niej
wybrałem. Ja wiedziałem, kto jej kupił tę su-
knię i to mi wystarczało.

I jakże chciałem, żeby mnie to obcho-
dziło, co rozpowiadano o mnie w dolinie? Je-
dna tylko rzecz ciążyła mi na sercu... za-
stanawiałem się, co Marget mogła o mnie
myśleć... ale nie śmiałem nigdy niewinnie
się przed nią...

Pewnej niedzieli — Drumsheugh mó-
wił jakby pod wpływem przykrego wspo-
mnienia, którego nigdy nie zdołał się po-
zbyc — pewnej niedzieli, kiedy staliśmy
przed kościołem, rozmawiając jedni z drugi-
mi, Hillock nagle rzekł do mnie: „Ach, ty!
nie wiem czy jest na świecie jaki mężczyzna
czy kobieta, którzyby potrafiła wyciągnąć z
ciebie choćby jednego talara, Drumsheugh!
Na dziesięć parafii w około, ty jeden naj-
ostrożniejszy jesteś na targu!“ Właśnie w
tej chwili Marget wchodziła do kościoła i zo-
baczyłem, że oczy jej zwróciły się w moją
stronę. Nie było to spojrzenie wzdurliwie lub
litośne, ale tak smutne... W dawnych cza-
sach, gdy była w naszym domu, żyło się do-
statnio i musiała się domyślać, że ogólna
zmiana zaszła we mnie. Przyszło mi poży-
czyć pieniędzy od notaryusza i wiesz jak mi
było ciężko oddać mu tę sumę wraz z pro-
centami. Ach, tego się wcale nie zapierał!
Ale w każdym razie robiło mi to przyje-

mność, a ta radość była jedyną jakiej do-
znałem w moim życiu, Williamie!

— I nigdy nie przyszła ci ochota...
mówić z nią o tem wszystkim? — rzekł
doktor, zagłębiając wzrok w oczach Drums-
heugh'a.

— Raz tylko jeden, Williamie, w jej
ogródku, w dniu kiedy Geordie umarł. Mar-
get dziękowała mi, że zapłaciłem szkolne ko-
szta jej syna i za inne drobne przysługi.
„Ojciec rodzony nie byłby lepszym dla nie-
go...“ mówiła i położyła mi rękę na ramie-
niu. „Jesteś bardzo dobry, rozumiesz to dzi-
słaj i... i w mojem sercu znajduję się za-
wsze... serdeczne miejsce dla ciebie!“ Ja
uciekłem; obawiałem się, że się wygadam.
Och! gdyby Geordie był moim synem... mo-
im synem, a ona, Marget... moja żona!

Mac Lure posiadział jeszcze chwilę cze-
kając czy przyjaciel co więcej nie powie, a
potem rzucił się w milczeniu, aby odejść.
Zanim jednak odjechał, aby mu dać dowód
swojej prawdziwej sympatyj, położył delika-
tnie rękę na ramieniu Drumsheugh'a.

Zostawszy sam, Drumsheugh otworzył
tekę z papierami i wyciągnął z niej zwidyły
kwiatek. Dwukrotnie przycisnął go do ust,
powtarzając z rozdzierającym łkaniem: „Mar-
get! Marget!...“

III.

Mówią, że w miastach doszła jest powie-
rzyć komu jaką tajemnicę, prosząc o zacho-
wanie sekretu, aby natychmiast wszyscy o
tem wiedzieli. Pochodzi to po prostu z nie-
winnej wymiany myśli, bez żadnych złych
zamiarów, z rozmowy, w której to lub inne
słowo uderza, a zresztą, tajemnica bywa cza-
sami jakby wypisana na twarzy mówiącego.

W Drumtochty, tajemnica powierzona
padała odrazu jakby w studnię i nikt by ni-
gdy nie umiał nic wyczytać na twarzy dru-
giego.

Pewnego wieczora Jamie Soutar, po ca-
łogodzinnem milczeniu wyciągnął fajkę z ust
i wydał z siebie przeciągły okrzyk pełen
emfazy: „Och! no! no!“ Zapewne musiał
coś wiedzieć pod pieczęcią tajemnicy.

Prawo dyskrety było może naruszone
tylko raz jeden, ale w całkiem wyjątkowych
okolicznościach, w dniu kiedy bezpośrednio,
Mac Lure dał do zrozumienia Margecie Hoo
idyllę Drumsheugh'a.

Może na miesiąc przed śmiercią doktora,
Marget przyszła go odwiedzić przynosząc mu
drobne podarunki. Za chwilę rozmowa zwró-
ciła się na syna jej, Geordie.

— Nie ma za co dziękować mi, żem
przyszła z tak daleka odwiedzić ciebie, dokto-
rze — rzekła Marget do starca; — w całej do-
linie nie ma jednego człowieka, który by nie-
miał ci coś do zawdzięczenia, ale co do mnie,
nigdy niezapomnę wszystkiego, co uczyniłeś dla
mego chłopa w tym roku, gdy umarł!...

— Ach, ba! Nie nie uczyniłem dla
niego i nikt nie może wiele poradzić na taką
chorobę. Rzuciła się ona zawsze na najinteli-
gentniejszych z naszych chłopców, na najmil-
sze z dziewcząt. Ale to mogę powiedzieć, że
w całym moim życiu nie czułem się tak smu-
tny jak w dniu, kiedy zobaczyłem na twarzy
Geordie nieomylnie oznaki strasznej konsum-
pcy; wiedziałem, że nie w mojej mocy go
uratować...

(Ciąg dalszy nastąpi).

bia Robert Montesquieu Fozensac. Paryż, w marcu 1900. — Trzewiczek spoczywał w trumnie kryształowej na fiolkach. Podobno cesarz Franciszek Józef zezwolił na wysłanie złotej koflaski, ofiarowanej przez Paryż Napoleonowi I. dla jego syna na wystawę paryską. Koflaska ta znajduje się wraz z wózkiem, w którym króla Rzymu wożono na spacer, na wystawie retrospektywnej Paryża.

— **Humor małych szkolnych.** Po wien nauczyciel ludowy w Londynie miał niedawno temu odczyt publiczny o humorze małych, uczęszczających do szkoły elementarnej, przyczem dla ilustracji podał kilka przykładów z własnego doświadczenia: Pewnego razu był on przy rozdziale nagród po egzaminie i miał do uczniów przemowę, w której życzył im, aby się w roku następnym dobrze prowadzili i nie czynili drugim nic złego. Chłopak, który imieniem klasy odpowiadał, rzekł: „Tęgo samego życzymy panu nauczycielowi“. Innym razem znowu, powiada nauczyciel: „Jeżeli na stole postawię sześć szklanek piwa, a twój ojciec wypije jedną, to ile jeszcze zostanie? — Za dwa! — odpowiada chłopak. — „Jak to żądna? ty mój kochany, nie znasz najprostszego reguła rachunków!“ — „Nie — mówi małeć bez zająknięcia — bo pan nie znasz zupełnie mego ojca...“ Albo znowu na lekcji nauk przyrodniczych podniesiono kwestję, czy możliwym byłoby, aby słońce świeciło w nocy. — „Przypuszciamy — mówi nauczyciel — co byś powiedział, gdybyś się chciał przekonac, że słońce i w nocy świeci i że ja to n. p. widziałem?“ Chłopak namyślił się, a potem powiada: „Pomyślałbym, że pan nauczyciel był pijany“. — Na podobnej lekcji, na zapytanie, gdzie strus jaja swe składa, odpowiedział egzaminowany chłopak: „W muzeum szkolnym“.

— **Skandal karlistowski.** Niedawno miał sąd w Luce do rozpatrywania sprawę Elwiry ks. Bourbon, przećwiko Don Carlosowi, księciu Madrytu. Księżniczka, która — jak wiadomo — zeszłego roku dom ojcowski opuściła i uciekła z malarzem włoskim Folchim, wniosła znowu skargę o wydanie jej czwartej części spadku po matce, zmarłej w r. 1893 księżnej Madrytu z domu Bourbon-Parna. Jedną z kwestyj w tym procesie było, czy sprawa ma być sądzoną według austriackich praw, czy hiszpańskich. A ponieważ według praw hiszpańskich księżna Madrytu przegrałaby sprawę, kazał mandatarzyszwemu swemu oświadczyć, że nie jest obywatelem hiszpańskim, lecz austriackim. Oświadczenie to, które sam trybunał w zdumieniu wprawiło, zaręwe nie małe wrażenie wywrze w kołach karlistów hiszpańskich, dając im wiele do myślenia o pretencjach, który się sam uważał obywatelstwem. Nie jest to zresztą pierwszy raz, jak księżna majątkiem swej córki rozporządza. Niedawno zastawił pretendent do tronu hiszpańskiego u pewnego złotnika klejnoty diamentowe swej pierwszej żony za 20.000 fr., nie chcąc ich wydać córkom jako spadkobierczyniom. Córka księcia, zamężna za ks. Roviano, która przypadkowo dowiedziała się o tym „interesie“, skłoniła złotnika, który nie miał pojęcia o rodzinnych stosunkach księcia, aby przysłał klejnoty te do obejrzenia do hotelu. Skoro to się stało, oświadczyła księżna zdumionemu jubilerowi o proweniencji klejnotów i wręczyła mu czek na sumę 20.000 fr., które mu wypłaci głowa domu Bourbon. Zdarzenie to rzuca szczególnie światło na stosunek księcia i drugiej jego małżonki, urodzonej ks. Rohan, do córek z pierwszego małżeństwa.

Notatki literacko-artystyczne.

Opera. Jeżeli która z przedstawianych na naszej scenie oper, to „Lohengrin“ Wagnera nie znosi doraźnych eksperymentów. Dzieło to przed stawia mniej więcej ostateczną granicę tego, co u nas osiągnąć jeszcze można, i przyznać należy, że bywały w teatrze naszym przedstawienia, które przynajmniej co do solistów nazwać można było zaowalającami. Nie sądzę, ażeby leżało w czyimkolwiek interesie dodatnie to wrażenie osłabić lub zgoła psuć nową obsadą, a jeżeli nie można było najważniejszych partij obsadzić temi samymi lub równorzędnymi co dawniej siłami, należało raczej na zakończenie sezonu operowego wybrać co innego, co będącymi do dyspozycji siłami mogło być wykonanie choćby względnie dobrze.

W najmniejszej jeszcze mierze odnoszą się powyższe uwagi do p. Bohussówny, jako Elzy. W pierwszych dwu aktach, gdzie partya ta ma charakter wyłącznie liryczny a nawet wprost bierny, kreacja p. Bohussówny była zupełnie dobrą, w każdym razie lepszą od kreacji wszystkich innych artystów. Musiała atoli osłabnąć w akcie trzecim, który wymaga silnych akcentów dramatycznych, wielkiego głosu i wielkiej gry. Ale p. Bohussówna jest artystką, której wyknać można tylko tyle, że czegoś dobrego nie było, a nigdy prawie, że coś było złem, prztem wrodzona jej muzykalność, smak i dobra szkoła ręczą za to, że nawet z tych ustępów partyi, które warunkom jej nie odpowiadają, wyjdzie przynajmniej, aby użyć komunału sprawozdawczego, obronną ręką.

Inaczej ma się rzecz z przedstawicielką drugiej partyi kobiecej, Ortrudą. Jeżeli mówiłem na wstępie o eksperymentach, to miałem przedewszystkiem na myśli obsadzenie partyi tej p. Radkiewiczówną. Bo istotnie niezrozumiał jest, dla czego dyrekcyja, mając w osobie p. Kaspro-wiczowej wypróbowaną i zupełnie dobrą Ortrudę, powierzyła rolę tę p. Radkiewiczównie. Można było z góry przewidzieć, że artystka nie opamię jej przedewszystkiem głosowo, zwłaszcza, że rola ta pod względem rozległości głosu stawia takie wymagania, jak może żadna inna. Gdyby przynajmniej p. Radkiewiczówna odśpiewała ją była zupełnie czysto, można by się z kreacją jej do pewnego stopnia pogodzić. Ale i to zawodziło bardzo często.

O p. Schlaffenbergu trudno coś nowego powiedzieć. Lohengrin jego różni się nie wiele od Tannhäusera, ale za to obydwie te partye różnią się w wykonaniu p. Schlaffenberga znacznie od tego, co wyobrażał sobie, tworząc je, Wagner. Nowem w dziejach przedstawień „Lohengrina“ było to, że p. Schlaffenberg uważał za stosowne opuścić zupełnie o powiadanie o Graalu, najważniejszy ustęp całej partyi, i to nie tylko muzycznie, ale i dramatycznie, boć przecież opowiadanie stanowi całe rozwiązanie fabuły. Łómaczy postać Lohengrina, jego nadprzyrodzoną władzę, jego niezrozumiałą zkadinał przewagę nad Telramundem, którego samym wzrokiem obala na ziemię, łómaczy po prostu całą operę. Ale p. Schlaffenberg tego, zdaje się, nie uznaje. Trudno się z nim o to sprzeczać.

Pp. Szymański jako Telramund, Jeromin jako król i Paszkowski jako herold wywiązali się zadawalająco ze swego zadania, utrzymując tradycje zeszłorocznego sezonu operowego, o tyle od obecnego lepszego. O chórach natomiast powiedzieć tego nie można. W chórze męzkim przed przytociem łabędzia, obciążym i tak do ostatecznych granic, śpiewał każdy co chciał i kiedy chciał. s. b.

„Gabryel Borkman“ Ibsena został przedstawiony w Warszawie. Krytyka oddaje największe pochwały potężnemu utworowi, ale nieprzychylnie wyraża się o samem przedstawieniu.

Słowo pisze: W wykonaniu „Jana Gabryela Borkmana“ biorą udział, jeśli pominiemy jeden, ale za to bardzo rażący wyjątek, najlepsi artyści naszej sceny. Wykonawcy czynili co mogli, wyczerzyli się — co na szczególne zasługi zasługują — tym razem na pamięć swych ról, opracowali je starannie i nie szczędzili starań, aby wytworzyć przyzwoitą grę wspólną, a jednak wysiłki te poszły na marne i w całości nie było ani nastroju, ani ducha Ibsena.

Również p. Bogusławski w *Kuryerze Warszawskim* pisze o nim: P. Ładnowski z tytułowej roli nie umiał stworzyć oryginalnej postaci. Najlepszym był p. Frenkel.

Ludwik Speidel, znakomity feljtonista i literat wiedeński, obchodził w tych dniach 70 letnią rocznicę urodzin i półwiekowy jubileusz zawodu pisarskiego.

Nowela Prusa p. t. „Pierścień Horusa“, drukowana niedawno w *Revue des Revues*, w doskonałym tłómaczeniu panny Ordężanki, została powtórzoną w całości przez brukselski dziennik *Le Patriote*. Przekłono ją również na język hiszpański.

W Rzymie w dniach od 17 do 25 b. m. odbywać się będzie drugi kongres archeologii chrześcijańskiej. Kongres będzie odbywał się w salach rezydencji seminaryum rzymskiego, które Ojciec św. oddał do dyspozycji kongresu, mianując jego protektorem ks. kardynała Lucido Maria Parocchi, wicekanclerza Kościoła św. W kongresie weźmie udział kilku kardynałów i innych dostojników rzymskich, a dalej cały poczet uczonych różnych krajów, kilka pań i panien ze świata katolickiego.

Z Polaków — jak donoszą do *Kuryera Poznańskiego* — reprezentować będzie Galicyę ks. prałat prof. dr. Chotkowski z Krakowa, ks. Arcybiskup Morawski, ks. prof. Bilezewski, ks. wicektor książe Sapięba, ks. prof. Pawlicki, dalej ks. Arcybiskup Popiel i ks. biskup Ruszkiewicz z Warszawy. Z Wielkopolski w spisie uczestników Zjazdu nie ma nikogo.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Dziś we wtorek po raz pierwszy „Podróż pana Perichon“, komedia w 4 aktach H. Labiche i M. E. Martin; przekład Stanisława Dobrzańskiego.

We środę ostatnie przedstawienie przed świętami „Opowieści Hoffmana“, opera fantastyczna w 4 aktach Jakóba Offenbacha.

We czwartek, w piątek i w sobotę z powodu Wielkiego tygodnia teatr będzie zamknięty.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu (na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy artystów sceny lwowskiej) „Miejsca kobietom“, krotoczwila w 4 aktach Valabrègue i Hennequina.

W niedzielę o godzinie pół do 8 wieczorem (na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy ar-

tystów sceny lwowskiej) „Orfeusz w piekle“, opera komiczna w 4 aktach Offenbacha.

W poniedziałek o pół do 4 popołudniu po szósty „Dzierżawca z Olesiowa“, komedia w 4 aktach Zygmunta Przybylskiego.

W poniedziałek o pół do 8 wieczorem „Lalka“, operetka w 4 aktach Edmunda Andrana.

We wtorek o pół do 4 popołudniu „Noc w Wenecyi“, opera komiczna w 3 aktach Jana Straussa.

We wtorek o pół do 8 wieczorem po raz drugi „Podróż pana Perichon“, komedia w 4 aktach Labiche i Martin.

We środę po raz pierwszy „Tosca“, sztuka w 4 aktach W. Parduou.

We czwartek „Gejsza“, opera komiczna w 3 aktach Sidnej Jonesa.

W piątek po raz drugi „Tosca“, sztuka w 4 aktach W. Sardou.

Dyrektor nowego teatru we Lwowie.

Lwów, 10 kwietnia.

Wczoraj w Radzie miejskiej rozstrzygnięły się losy, kto będzie dyrektorem teatru, kto pokieruje losami lwowskiej świątyni sztuki. Już po godzinie 6 wieczorem zaczęły zapelniać się galerie sali ratuszowej. Z chwilą otwarcia posiedzenia Rady były te galerie szczelnie zapelnione publicznością, której część przeważną stanowiła drużyna artystyczna, oczekująca z niecierpliwością od dłuższego czasu wyniku obrad, a zarazem rozstrzygnięcia swego losu.

Punktualnie o godzinie 7 wieczorem dzwoniem dał znać prezydent miasta dr. Małachowski, że posiedzenie się zaczyna. Z zapartym oddechem oczekiwała publiczność wyniku, przysłuchując się uważnie wygłaszanym referatom i mowom ojców miasta.

Pierwszy zabrał głos referent komisji teatralnej radny prof. dr. Ciesielski.

Na wstępie swego sprawozdania zaznaczył, że w skutek rozpisania konkursu na dzierżawę nowego teatru miejskiego wniesiono trzy oferty, mianowicie wnieśli je pp.: Pawlikowski, Heller i Czajkowski. Ponieważ tylko dwie pierwsze komisya uważała za godne, aby się nimi zajmować, przeto tylko te dwie wzięła pod swoje rozpatrzenie.

Następnie przedstawił znaną treść każdej z dwóch ofert.

Omówiwszy następnie oferty pod względem artystycznym i zaznaczywszy, że gmina na teatr wspaniały, powinna mieć i wspaniałe w nim widowiska dla sztuki narodowej, wnosi o przyjęcie oferty p. Pawlikowskiego i zawarcia z nim kontraktu dzierżawy o teatr miejski na 6 lat pod warunkami w ofercie bliżej określonymi.

Po tem przemówieniu zabrał głos radny dr. Starzewski i wniósł ze względu na to, że dyskusya w sprawie teatru byłaby obciążenie bezprzedmiotową, gdyż zdania są już wyrobione, aby wybrać mowców generalnych. Wniosek dr. Starzewskiego poparli radni dr. Pisek i Bardasz zaś radny dr. Lilien żądał, aby najpierw przemówił referent mniejszości komisji teatralnej. Ponieważ z tym wnioskiem zgodził się dr. Starzewski, przystąpiono przeto do dalszej dyskusji.

R. Rawer imieniem mniejszości komisji teatralnej zaznaczywszy, że rachunki przedstawione przez referenta większości są tylko prawdopodobne a efekt finansowy może być zwodniczy, powiedział, że dla mowcy ten dyrektor ma większe znaczenie, kto teatrem dobrze administruje.

O p. Pawlikowskim wyrażał się mowca z całym uznaniem; wszyscy, jak zaznaczył mowca, dobrze o nim piszą i mówią, lecz nie potrzeba przy tem zapominać, że kult sztuki, jaki panuje w teatrze krakowskim nie jest wynikiem artystycznego kierownictwa pana Pawlikowskiego, lecz na to złożyły się inne czynniki, jak n. p. nowy budynek, nowe dekoracye i t. p.

Co do p. Hellera zaznaczył mowca z naciskiem, że nikt nie może odmówić uznania dla sprytu, pracy, przedsiębiorczości i dzielności administracyjnej p. Hellera. P. Heller zna teatr, zna publiczność i jej wymagania, którym do tego czasu w zupełności odpowiadał i z niczego eos zrobił. Kończąc swe przemówienie zwrócił się mowca z prośbą do ranych, aby tylko na zasadzie słuszności i sprawiedliwości tak głosowali, jak im nakazuje sumienie.

Następnie poddał prezydent pod głosowanie wniosek dr. Starzewskiego, aby wybrał mowców generalnych. Rada uchwala ten wniosek. Mowcami generalnymi wybrano dr. Liliena i dr. Maryjańskiego.

Dr. Lilien przemawiając imieniem mniejszości za p. Hellerem, zaznaczył na samym początku swej mowy, że nie zgadza się na to, aby nie brano wcale względu na stronę finansową ofert, można ją tylko postawić zdaniem mowcy na dalszym planie. Zarzucał na-

stępnie referentowi większości, iż ofert nie przedstawił w należytych świetle. Zapomniał bowiem dr. Ciesielski wspomnieć, że p. Heller zobowiązał się dać wyższą kaucyę, jeżeli tylko gmina tego żąda. Omawiając oferty ze stanowiska materyjalnego dr. Ciesielski przedstawił te oferty mylnie a zestawienia cyfr nie wytrzymują krytyki. Przedstawiony następnie w ogólnych zarysach pod jakimi warunkami każdy z oferentów chce objąć dzierżawę nowego teatru, zaznaczył mowca z naciskiem to, że p. Pawlikowski stracił fortunę, p. Heller zaś objawia teatr hr. Skarbka wśród bardzo niekorzystnych warunków, nie tylko nie stracił, ale nawet zarobił.

P. Pawlikowski — powiedział mowca — i miejski teatr lwowski zechce również prowadzić w sposób wielko-pański a z tego wyniknie tylko chyba to co było w Krakowie, że nie będzie dochodów. Ze gmina będzie miała zyski, jeżeli odda teatr w dzierżawę p. Hellerowi — to nie ulega wątpliwości.

Podniósł mowca w dalszym ciągu swego przemówienia niezwykłą wartość inwentarza i biblioteki, które gminie ofiarowuje p. Heller.

Co do artystycznego kierownictwa teatru, to podniósł dr. Lilien z naciskiem, że p. Heller prowadząc teatr postawił go na wyższym szczeblu, o czem się dr. Ciesielski jak i komisya teatralna i szkolna Sejmu krajowego z uznaniem w swych sprawozdaniach wyrazili.

Co do p. Pawlikowskiego, to ten prowadząc w dwu ostatnich latach teatr krakowski miał być tak zniechęconym do pracy, że teatr musiał upadac. Wzrost zaś sztuki w teatrze krakowskim przypisują wogóle temu, że p. Pawlikowski miał dobrych reżyserów jak pp. Lubicza i Kotarbińskiego; za Pawlikowskim oświadczyłby się mowca wtedy, gdyby się teatr, który ma być wydzierżawiany, znajdował w takim mieście, gdzie jest więcej teatrów, lecz we Lwowie gdzie mamy tylko jeden teatr nie można go oddawać w dzierżawę p. Pawlikowskiemu na eksperymentu. Co zaś do administracyjnych zdolności, to tych, zdaniem mowcy, p. Pawlikowski nie posiada.

Mową swą zakończył dr. Lilien tem, że tak pod względem finansowym jak i ze względu na dobro sceny oferta p. Hellera jest korzystniejszą.

R. dr. Maryjański imieniem większości komisji teatralnej zaznaczył na wstępie, że gdy gmina wybudowała piękny gmach dla sztuki narodowej, powinna go oddać w ręce odpowiedniej, poczem podniósł, że praca p. Pawlikowskiego stworzyła artystyczną scenę polską. O p. Pawlikowskim dowiadywał się mowca w Krakowie, gdzie ma powiedziano, że gmina oddając teatr p. Pawlikowskiemu zrobiła tak ze względów finansowych „jak i z innych względów artystycznych dla dobra sceny przedstawia się korzystniej aniżeli oferta p. Hellera. W dalszym ciągu swej mowy podnosi mowca głównie to, że p. Pawlikowski zgodził się na zamianowanie przez gminę kasyera i buchaltera, na co p. Heller się nie zgodził. Mową swą zakończył dr. Maryjański tem, że jeżeli gmina przyjmie ofertę p. Pawlikowskiego, to kraj i społeczeństwo będą jej wdzięczni.

Po przemówieniu p. Rewakowicza dla sprostowania kilku faktów mylnie naprowadzonych przez dr. Liliena i po ostatecznem przemówieniu referenta dr. Ciesielskiego przystąpiono do imiennego głosowania.

Obecnych radnych 87, głosowało zaś tylko 86 absolutna większość 44. Dr. Małacki wstrzymał się od głosowania.

Za p. Pawlikowskim głosowali: dr. Byk, dr. Ciesielski, dr. Owikliński, Drexler, Dziukowski, Dzieślewski, Friedrich Fried, Gaberle, dr. Głabiński, dr. Goldman, Gołab, Grabiński, Gross, Gryglaszewski, dr. Gryziecki, Heppa, Ilnatowicz, Janowski, Klein, Lang, ks. Lenkiewicz, dr. Lisiewicz, Aleksander, dr. Loewenstein, Natan, Łukawski, Markiewicz, dr. Marjański, Majerski, Michalski, Mikuliński, Mozer, Mokrzycki, Najzarek, Neuman, dr. Pisek, Przybylski, Podłowski, Rawski, dr. Radziszewski, Rewakowicz, Riedl, Romanowicz, Roszkowski, dr. Rucker, dr. Rydygier, Schayer, Stachiewicz, ks. Stopeżyński, dr. Strojnowski, Schirmer, dr. Szpilman, ks. Teodorowicz, Walichewicz, dr. Weigel, Żebrowski.

Za p. Hellerem: Baczewski, Bardasz, Basch, Baiser, Bielański, Blumenfeld, hr. Borkowski (na galerji: hańba), dr. Caro, Ciuchciński, dr. Duleba, Gubrynowicz, dr. Holzer, Janowicz, Jankowski, Jonasz, Krach, Kuźniwicz, Lerski, dr. Lilien, dr. Mahl, Mayer, ks. Olszewski, Piepes-Poratynski, Platowski, Rawer, dr. Reiss, Soleski, Sprecher, dr. Starzewski, dr. Szejkowski, Thulia. Dr. Małacki wstrzymał się od głosowania.

Nieobecni: dr. Dziędzielewicz, dr. Dziwiński, dr. Gerstman, Getritz, Lewicki, Machan, Marchwicki, Marynowski, Pawlewski, Piętał, Schmelkes, Witostawski.

P. Pawlikowski otrzymał więc gł. 55, p. Heller 31.

Dyrektorem nowego teatru we Lwowie wybrany przeto został p. Tadeusz Pawlikowski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank hipoteczny.

Lwów, 10 kwietnia.

Pod przewodnictwem JE. Wilhelma hr. Siemieńskiego w obecności rady Namieśtnictwa p. Piwockiego jako komisarza rządowego, odbyło się dziś o godzinie 10 min. 30 rano 32 zwykłe walne zgromadzenie akcyonaryuszów gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie.

Otwierając posiedzenie zawiadomił przewodniczący o rezygnacji dyrektora Rybickiego, którego w miejsce s. p. Smolki powołano do rady nadzorczej, w miejsce zaś dyr. Rybickiego zamianowano dyrektorem dotychczasowego zastępcę dr. Jakóba Fruchtmana.

Po przyjęciu do wiadomości bez dyskusji sprawozdanie z obrótów Banku za rok 1899, odczytał dr. Roński sprawozdanie rady nadzorczej o zamknięciu rachunków za rok 1899. Sprawozdanie to wskazując na niepomyślne stosunki finansowe na targu pieniężnym i ogólny brak gotówki, zaznacza, że skutkiem tego powstał nadmierny, bo chwilowo nad 4.000.000 zł. wynoszący zapas własnych listów hipotecznych, które jednak choć dopiero w początkach bieżącego roku zdołano umieścić. To było powodem małych strat, przy różnicy kursu. Celem zabezpieczenia się od strat dalszych, musiano ścieśnić eskont weksli względnie zredukować portfel wekslowy. Pomimo to wszystko czysty zysk jest mniejszy tylko o 129.836 zł., a wynosi on za rok 1899 1.011.608 zł. 78 ct.

Promes i pożyczek wydano w r. 1899 tylko na sumę 5.798.200, to znaczy mniej o 2.980.800 niż w r. 1898. Stan pożyczek hipotecznych wynosił 61.636.543 zł. 75 ct., czyli, że się podniósł o 3.954.300 zł. 76 ct. Zaległość rat będących w egzekucji była mniejszą o 16.841 zł. 11 ct. niż w r. 1898. Portfel wekslowy wynosił w r. 1899 zł. 6.340.788 ct. 50; na asygnatach kasowych było z dniem 31 grudnia 1899 2.024.450 zł. Ruch w kasach bankowych wzmożił się w roku ubiegłym o 28.000 zł. Odsetki w tym dziale pobrane wynosiły 92.982 zł. 79 ct.

Sprawozdanie stwierdza dalej rozwój filij Banku i kantorów wymiany. Szczególniej pomyślnie zamknęła swe rachunki filia w Krakowie; ze stratą natomiast wyszła filia czerniowiecka. Również pomyślnie rozwijają się interesy przedsiębiorstw w których Bank wziął udział. Konto plac podniosło się z powodu regulacji, natomiast zwrócił różnicę czystego zysku w ten sposób: Przenaczył 120.000 koron do nadzwyczajnego funduszu zapasowego. Zatwierdził zaliczkę po 20 koron na akcję wypłaconą akcyonaryuszom na dywidendę, oraz przenaczył jako superdywidendę płatną na 1 lipca, po 26 koron na akcję.

W dyskusji nad sprawozdaniem żądał p. Jaroszyński wyjaśnienia w sprawie strat w filii krakowskiej, podniesionych w dziennikach. Inieniem dyskusji wyjaśnia dyr. Fruchtman, że filia krakowska nie tylko strat nie miała, ale owszem wykazała zysk. Filia czerniowiecka straty poniosła skutkiem stagnacji w Rumunii, gdzie głównie Bank robił interesy. Odpowiedź ta nie we wszystkim zadowoliła interpelanta i dopiero dalsze wyjaśnienia p. Rońskiego uspokoiły go.

P. Czaykowski interpelował w sprawie niskiego kursu akcji banku hipotecznego.

W tej samej sprawie przemawiał także poseł Wielowiejski dziwiąc się, że instytucja opierająca się na tak realnych podstawach nie może sobie wyrobić tego kursu, jakie osiągają inne banki, może nawet dające mniejszą gwarancję niż Bank hipot.

Mowca upatruje przyczynę tego we wrzodach społecznych, jakie na polu ekonomicznym i finansowym w Galicyi od lat paru się pojawiają, na czem cierpią interesy nawet najsolidniejszych instytucji.

Dotychczas nie jest jeszcze wyjaśniona przyczyna upadku Banku galic. kredytowego, ludzie różnie o tem mówią za granicą, a w każdym razie niepochlebnie dla naszego kraju. Ostatnimi dniami podały dzienniki, że w Brukseli zawiązała się spółka, mająca sfinansować przedsiębiorstwo Wolskiego i Odrzywolskiego. Dzienniki nazwałyby to „eine eigenthümliche Finanzgründung“.

Otóż mowca wyraża życzenie, aby Bank nie wdawał się w żadne takie interesy, któreby nie były jasne i któreby miały choć cień interesów grynderskich na sobie.

Sprawozdanie przyjęło zgromadzenie do wiadomości i udzieliło dyrekcji absolutorium.

Ustępujących z Rady nadzorczej dwóch członków, mianowicie pp. Chameca i Emila Torosiewicza wybrano ponownie, — w miejsce zaś s. p. Fr. Smolki zatwierdzono powołanie dr. Rybickiego.

Jako ostatni punkt porządku dziennego była sprawa zmiany statutu pensyjnego, w tym

mianowicie duchu, aby Bank przyjął gwarancję, iż w razie gdyby różne dochody i wpłaty do tego funduszu nie wystarczały do dopełnienia zobowiązań, zobowiązania te pokrywał Bank z własnych funduszy. Ponieważ w tym wypadku chodziło jedynie o formę świadczenia, wniosek uchwalono bez dyskusji, poczem na parę minut przed godziną 12 posiedzenie zamknięto. Obecnych na niem było 33 członków, reprezentujących 9911 akcyj.

Galic. Towarz. kredyt. ziemskie.
Dnia 13 kwietnia b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego przy ulicy Karola Ludwika l. 1 losowanie 4%, 56-letnich listów zast. w sumie 425.200 koron.

Wiedeń, 10 kwietnia. Cukier surowy (bez zmięty) 27-30. Nafta galicyjska niezmienniona. Spirytus do 40-80 41-20.

Wiedeń, 10 kwietnia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na wiosnę 8-07 do 8-08, na maj-czerwiec 8-06 do 8-07, na jesień 8-19 do 8-20. Żyto na wiosnę 7-17 do 7-20, na maj-czerwiec 7-15 do 7-17, na jesień 7-23 do 7-24. Kukurudza na maj-czerwiec 5-69 do 5-70, na czerwiec-lipiec — do —, na lipiec-sierpień 5-79 do 5-80. Owies na wiosnę 5-55 do 5-57, na maj-czerwiec 5-56 do 5-57, na jesień 5-79 do 5-80. Rzepak na sierp-wrzes. 13-25 do 13-35. Olej rzepakowy na kwiecień-maj 33-50 do 34-50, na wrzesień-grudzień — do —. Tendencja: z początku silna przy końcu słabsza. Pogoda: pada deszcz.

Budapeszt, 10 kwietnia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na kwiecień 8-00 do 8-01, na maj 8-00 do 8-01, na październik 8-03 do 8-04. Żyto na kwiecień 6-88 do 6-90, na październik 6-98 do 7-00. Owies na kwiecień 5-20 do 5-22, na październik 5-48 do 5-50. Kukurudza na maj 5-43 do 5-45, na lipiec 5-54 do 5-55. Rzepak na sierpień 12-90 do 13-00. Oferty na pszenicę: dostateczne. Chęć kupna: dobra. Tendencja: silna. Pogoda: pochmurna.

Berlin, 10 kwietnia. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 84-35, Spirytus 48-90.

Frankfurt, 10 kwietnia. Austriackie Kredyty 228-90, Koleje państwowe 136-50, Alpiny —. Disconto 191-50, Laura 279-50.

Paryż, 10 kwietnia. (Giełda wieczorna). Trzyprocentowa renta 101-47.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 27-30 do 27-40, loco Ołomunie 25-80 do 26-—, loco Berno-Wiedeń 25-80 do 26-—, za maj loco Aussig 27-40 do 27-50. Cukier w kostkach: prima 86-75 do 87-—, secunda 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 40-80 do 41-20. — Nafta kaukaska: transit Tryest 15-— do 15-50, galicyjska przezroczysta 41-50 do 42-50. Ceny w koronach.

Targ zbożowy.

Lwów, 10 kwietnia. Pszenica gotowa 14-60 do 15-20, pszenica na termin 14-— do 14-80, żyto gotowe 11-20 do 11-50, żyto na termin 11-— do 11-20, owies obroczy gotowy 10-50 do 11-—, owies na termin 10-— do 10-50, jęczmień pastewny 9-80 do 10-50, jęczmień browarniczy 12-— do 14-—, groch do gotowania 13-— do 20-—, wyka 11-— do 12-—, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 11-— do 12-—, hreczka — do —, koniczyna czerwona galicyjska 150-— do 180-—, biała 100-— do 140-—, tymotka 48-— do 64-—, szwedzka 140-— do 170-—, kukurudza — do —, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za 65 kilo — do —, rzepak 22-50 do 23-—, groch pastewny 11-50 do 12-—.

Spirytus paritas Tarnopol gotowy 35-— do 36-50, na termin 36-— do 37-—, waranty — do —.

Wiedeń, 10 kwietnia. (Telegram Gasety Lwowskiej z urzędowego sprawozdania magistratu wiedeńskiego)

Na wczorajszy targ spędzono bydła rogatego, przeznaczanego na rzeź, ogółem 4500 sztuk.

W tem było z Galicyi 959 sztuk, z Bukowiny zaś 12 sztuk.

Przebieg targu oziębły.

Ceny spadły o pół korony.

Niesprzedanych pozostało 57 sztuk.

Wołów z Galicyi i Bukowiny sprzedano: 258 sztuk po 50 do 61 K., 259 sztuk po 62 do 66 K., 222 sztuk po 67 do 70 K., 62 sztuk po 71 do 74 koron.

Buhaje podtuczone bez różnicy pochodzenia kupowano po 50 po 64 K.; krowy podtuczone po 50 do 66 K. bydlę chude po 36 do 44 K.; wszystkie licząc za centnar metryczny żywej wagi.

Sejm.

(IX. posiedzenie 5 sesji VII. peryodu).

Lwów, 10 kwietnia.

Dzisiejsze posiedzenie Sejmu otworzył JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni o godzinie 10 min. 30 przed południem.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego odczytał sekretarz p. Niezabitowski spis wniesionych petycji.

Z porządku dziennego referował p. Vayhinger sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 60.000 K.

Izba uchwala od razu w I, II i III czytaniu ustawę, zezwalającą gminie m. Wieliczki na zaciągnięcie powyższej pożyczki, dla niesienia pomocy ludności dotkniętej elementarnymi klęskami.

Dalszym punktem porządku dziennego był następujący wniosek p. Milana:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim wzywa Rząd do ustawowego przeprowadzenia:

1. Aby rekruci, rezerwiści i landwerzyści otrzymali zupełne odszkodowanie i zwrot kosztów za podróże do odbycia przepisanej służby wojskowej i z powrotem do domu, we wszystkich wypadkach stawiennictwa;

2. aby wszelkie szkody materialne, jakie ponosi wojskowy przez to, jeżeli się nie z własnej winy podczas służby wojskowej nabawi choroby lub kalectwa, były jemu, względnie jego rodzinie ze skarbu wojskowego w zupełności wynagrodzone;

3. ażeby wszyscy obowiązani do służby wojskowej synowie rolników byli na czas żniw zwalniani od służby, a do ćwiczeń wojskowych aby byli powoływani tylko w czasie wolnym od zasiewów i żniw. Osobliwie ciężkie stosunki gospodarskie czy rodzinne, ażeby wystarczały do zwolnienia zupełnego urlopnika od ćwiczeń wojskowych;

4. ażeby obowiązani, czy to do popisu czy do służby wojskowej lub ćwiczeń, którymby w pewnym okresie czasu zamieszkać po za granicami Państwa, byli wolnymi od obowiązków stawiennictwa za złożeniem przyrzeczenia, że się stawią na wypadek mobilizacji;

5. aby urlopnikom biednym, którzy odbyli 2 lub 3-letnią służbę wojskową, dawano w chwili urlopowania stare mundury wojskowe, zamiast je sprzedawać za bezcen przekupniom.

Wniosek ten po uzasadnieniu go przez mowę Izba odsyła w głosowaniu do komisji administracyjnej.

Następnie toczyła się w dalszym ciągu przerwana wczoraj dyskusja nad sprawozdaniem komisji szkolnej o stanie szkół ludowych i seminarjów nauczycielskich w roku 1898/9.

W dłuższej mowie polemizował P. Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Bobrzyński z zarzutami, poczynionymi wczoraj przez niektórych posłów.

Mowca zastrzegł się najpierw przed zarzutem, jakoby Rada szkolna upośledzała szkoły ruskie, zaznaczając, że ilekroć chodzi o jakąś sprawę szkolną, nikt się nie pyta, czy to się tyczy szkoły polskiej, czy ruskiej. Szkół ruskich wyższego typu liczba coraz więcej wzrasta i tak istnieje dotychczas 292 szkół ruskich dwuklasowych, 12 trzyklasowych, a 15 czteroklasowych. Co do zarzutu p. Okuniewskiego zaprowadzenia osobnych szkół dla Polaków, a osobnych dla Rusinów, zaznaczył mowca, że w takim razie zdarzyłoby się, iż w jednej i tej samej gminie musiałyby być dwie szkoły, co połączone by było z wielkimi ciężarami. Pomimo tego, mowca zaznaczył, że pozucie wśród ludności potrzeby znajomości drugiego języka — sądzi, że Rusini posyłałaby swe dzieci do szkół polskich dla nauczenia się języka polskiego. Liczne akta fundacyjne szkół, sporządzane przez rady gminne we wsiach czysto ruskich, postanawiają, że w szkołach ma być udzielany język polski. Nie zdarzyło się, aby ludność ruska przeciwko temu „narzucaniu“ jej języka polskiego demonstrowała.

Co do zarzutu uczynionego przez pos. Okuniewskiego, jakoby w pewnym miesiącu był zajęty nauczyciel pomocniczo przy inspektorze okręgowym, a Rada szkolna nie mianowała na jego miejsce zastępcy, powiada mowca, że nauczyciel ten, mimo zajęcia dodatkowego w biurze inspektora, pełni obowiązki nauczyciela w szkole, która ma 98 uczniów i 2 nauczycieli.

Wobec tego uważa mowca za zbyt mianowanie jeszcze nauczyciela tam, gdzie tego nie potrzeba, gdy się ma wiele szkół, gdzie na stotkudziesiąt uczniów przypada jeden nauczyciel.

Co do wizytacji szkół przez delegatów Towarzystwa szkoły ludowej zaznaczył mowca, że Rada szkolna krajowa wytknęła to nauczycielom, by na drugi raz nie uważali ich za jakichś inspektorów i że ta pomyłka więcej nie zajdzie. Co do zarzutu p. Bernadzikowskiego o uwolnienie dziewcząt od nauki języka niemieckiego, to nie może od razu udzielić stanowczej odpowiedzi. Niedogodności w nauce tego języka w szkołach 3-klasowych są tylko chwilowe. Typ ten jest na wygaśnięciu — bo z nich z czasem powstaną szkoły czteroklasowe. Trudność urzeczywistnienia myśli p. Bernadzikowskiego leży w tem, że szkoły są po największej części mieszane. Nauka języka niemieckiego wydaje coraz lepsze rezultaty. Dalej zaznaczył mowca wybitne postępy na polu planów szkolnych i podręczników, jakie poczyniła w ostatnich czasach Rada szkolna krajowa. Że szkoły nie odpowiadają zupełnie swemu zadaniu, winny temu przepiętność szkół i brak sił nauczycielskich. W obec istniejących stosunków w naszych szkołach nauczyciel musiałby być geniuszem, aby w zupełności podołał swemu zadaniu. Dalszym brakiem jest nieregularne uczęszczanie dzieci wiejskich do szkoły.

Co do zarzutu p. Okuniewskiego, aby kreować nowe seminarjum żeńskie, zaznacza mowca, że przedewszystkiem potrzeba nowych seminarjów męskich. W każdym razie jeżeli zostanie otwarte, to nie w Kołomyi, bo niedawno otwarto seminarjum w Zaleszczykach, w okolicy Kołomyi.

Co do zarzutu uczynionego przez posła Kraińskiego, jakoby treść podręczników nie była odpowiednio ułożoną, zaznaczył p. dr. Bobrzyński odczytując z jednego podręcznika spis tytułów, że gdyby nawet przeprowadzono rewizję podręczników, to po 20 godzinach nowe powstałyby zarządzenia co do zmiany tych podręczników.

Zarzut p. ks. Stojalowskiego, że szkoła wychowuje swych uczniów na wiernych poddanych Państwa jest tylko pochwałą dla tej szkoły, zaś co do zarzutu, iż istnieje karnosc w szkołach to dr. Bobrzyński przyznaje, że tak jest w rzeczywistości, bo i tak być musi. Na karnosc tę napadają tylko żywioty wywrotowe i nam nieprzyjazne.

Mowę dr. Bobrzyńskiego nagrodzili posłowie huczynni oklaskami.

P. ks. Stojalowski nazwawszy wczorajsze wystąpienie p. Michałowskiego wystąpieniem dziejczy parlamentarnej, jako bardzo wojowniczej amazonki, której ciosy, jego głównie dosięgły, zastrzegł się przedtem, jakoby nie był powołany do zabierania głosu w tej sprawie, bo nie jest pedagogiem. Jako ksiądz już z mocy swego stanowiska społecznego jest powołany do nauczania. Co do zarzutu podniesionego przez p. Michałowskiego, że mówił o wszystkim i o niczym, zaznaczył mowca, że przechodząc sprawozdanie komisji szkolnej punkt za punktem omawiał poszczególne sprawy, przeto zarzut ten powinien być mowca zwrócić do komisji szkolnej. W dalszym ciągu swej mowy żądał, aby szkoła miała za zadanie wyrabiać w uczniach poczucie ludzkiej godności. Wprowadzenie dwójkiowego typu w szkołach uważa mowca za szkodliwe, gdyż dzieci zdolniejsze wiejskie nie mogą się kształcić dalej, albowiem typ szkół wiejskich temu stoi na przeszkodzie. Żąda, aby do 10 lat zarówno dzieci wiejskie jak i miejskie były jednakowo kształcone i aby większych swobód w wypowiedzianiu zapatrywań obywatelskich doznawali nauczyciele ludowi.

Co do zarzutu p. Michałowskiego, że mowca używa religii w celach agitacyjnych zaznacza ks. Stojalowski, że p. Michałowski nie może o tem mówić, gdyż powołane są inne czynniki do osądzenia jego czynności.

P. Soleski przemawiał dzisiaj znowu na temat wydawnictwa podręczników i zniżenia cen tych podręczników.

Następnie zabrał głos referent p. Czartoryski broniąc sprawozdania komisji szkolnej.

Z kolei odpowiadał p. Michałowski na wycieczki ks. Stojalowskiego.

P. Średniawski żądał, aby do trzeciego ustępu wniosku komisji szkolnej po opuszczeniu słowa „zwłaszcza“ dodano na końcu wyrazy „a następnie ażeby rozmieszczał w pomniejszych miastach kraju“.

Po zgodzeniu się na tę poprawkę referenta p. ks. Czartoryskiego Izba uchwala w głosowaniu cały wniosek komisji szkolnej i poprawkę p. Średniawskiego.

Następnie odrzuciła Izba w głosowaniu wniosek p. Okuniewskiego, aby w wykazach statystycznych o frekwencji w szkołach ludowych były osobne rubryki o frekwencji dzieci narodowości ruskiej w stosunku do innych narodowości.

Z kolei uchwaliła Izba znaczną większością głosów wniosek p. Milana aby nau-

ka dopełniająca w szkołach ludowych była w porze zimowej więcej przestrzegana i aby w tym celu wezwać Rząd i Radę szkolną krajową do współdziałania. Odrzuciła zaś dalszy wniosek o wezwanie Rady szkolnej krajowej, aby pomogła Radzie szkolnej okręgowej w sanockiem do obsadzenia dwudziestu dwu posad nauczycielskich opróżnionych w tamtejszym powiecie.

Następnie poddał JE. Marszałek krajowy wniosek p. Wójcika, aby szkoła polska w Białej przeszła na etat kraju pod dyskusję.

Przy tej sposobności zabrał głos p. dr. Pilat i wniósł pod względem formalnym, aby wniosek p. Wójcika odesłać do komisji szkolnej. W głosowaniu Izba uchwała wniosek dr. Pilata.

Dalszym punktem porządku dziennego było sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzu funduszu szkolnego krajowego na r. 1900, które referował p. Kozłowski.

Izba bez dyskusji uchwała preliminarz ten, a mianowicie suma wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych preliminarzowa jest na r. 1900 w kwocie 8,841-534 koron. Dochody zaś w sumie 3,035,234 koron. Okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego w sumie 5,806,309 K.

Izba również zezwała na wstawienie tego niedoboru do rubryki VII. poz. 68 funduszu krajowego.

P. Scipio zdał sprawozdanie imieniem komisji budżetowej o petycjach w sprawie pożaru w Kolbuszowej. Izba zgodnie z wnioskiem komisji uchwała zezwolić na wstawienie do budżetu przez lat 10 corocznie kwoty 3000 koron, w tym zaś roku 2000 koron, a to na opłacanie procentów od pożyczki, którą gmina miasta Kolbuszowy zaciągnie na rzecz pogorzalców.

Z kolei udzielono koncesyj do pobierania opłat mytniczych: Radzie powiatowej w Horodence na drodze powiatowej Niezwiska-Obertyn-Kamionki; Radzie powiatowej w Nowym Targu na drodze powiatowej Nowy Targ-Suchahora w Czarnym Dunajcu i gminie w Mizuniu od dwóch mostów na rzece Miezuniu.

Wybór 6 członków i tyluż zastępców członków komisji apelacyjnej w sprawach podatku osobisto-dochodowego, jakoteż wybór 6 członków i 5 zastępców członków komisji dla powszechnego podatku zarobkowego odroczone do następnego posiedzenia.

Godzina 3 posiedzenie trwa dalej.

OSTATNIA POCZTA

Najdostojniejszy Arcyksiążę Leopold Ferdynand przybył w niedzielę wieczorem z Przemysła do Wiednia.

N. fr. Presse utrzymuje, że cała zwyżka w etacie wojskowym i marynarki we wspólnym budżecie na r. 1901, wyniesie 5 milionów złr.

Przy wyborach do Rady miejskiej w Tryeście z terytorium tryeńskiego po raz pierwszy wybrany został jeden z kandydatów włoskich. Reszta mandatów t. j. 5 przypadła Słoweńcom.

Nowy włoski minister wojny generał hr. Ponza di San Martino mianowany został senatorem, a generał Zanelli podsekretarzem stanu w ministerstwie wojny.

Coraz większy niepokój o losy kampanii w południowej Afryce opanowuje umysły w Anglii. Powołanie przez marszałka Roberta dywizji generała Clementa z południa Oranii do Bloemfontain, dla wzmocnienia wysuniętej na północ dywizji generała Tuerka, uważają za dowód poważnej sytuacji pod Bloemfontain, — gdyż w przeciwnym razie Roberts nie byłby osłabiał swojej linii odwrotowej, zagrażanej nieustannie przez luźne oddziały powstańców Boerów. W ogólności w wojsku angielskim w Afryce południowej panować mają okropne stosunki. Niektóre pułki mają załadowane po 100 koni. Żołnierze cierpią wiele od zimna z powodu cienkich mundurów, tak, że wszystkie operacje są wstrzymane aż do nadejścia nowych transportów koni i ciepłych ubrań.

Z Mafekinga donoszą, że panuje, tam straszny głód i odsiecz oczekiwana jest z największym upragnieniem.

Tymczasem wódz Boerów generał Olivier na czele 6000 ludzi, 10 armat i 750 wozów przybył do Kroonstadu z Stormberg i Kolesberg i połączył się bez przeszkody z armią boerską.

Z Laurenzo Marquez telegrafują dodatkowo o sesji Volksraadu w Kroonstadzie niektóre szczegóły. Sesja trwała pięć godzin. Z początku przyjęto rezolucję, w której uznano Kroonstad za prowizoryczną stolicę. Pre-

zydent Stejn przedstawił położenie wojenne jako bardzo korzystne i zapewnił, że nawet na wypadek ostatecznej klęski Francja, Niemcy i Holandia nie dopuszczą do aneksji republik. — W końcu zagroził, że jeżeli chociażby jeden jeszcze transport jeńców boerskich odesłali na wyspę św. Heleny, każe angielskich jeńców umieścić w podziemiach w Johannesburgu.

W północnej Ameryce wzmaga się agitacja na korzyść Boerów. Zdaje się, że agitacja ta będzie wysunięta przez stronnictwo demokratyczne przy przyszłych wyborach. Uczniowie i uczenice publicznych szkół w N. Jorku i Filadelfii wysyłają adres, opatrzony w 12.000 podpisów z wyrazami sympatii dla Krügera. Dziś odbędzie się olbrzymi meeting wszystkich szkół w Nowym Jorku i Filadelfii, celem zaznaczenia sympatii dla Boerów.

Z Kimberley donoszą, że dnia 6 b. m. z wielkimi honorami wojskowymi odbył się pogrzeb pułkownika Villebois.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 10 kwietnia. (Tel. pr.) Komisja Rady miejskiej wybrana dla obchodu jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego odbyła posiedzenie, na którym przyjęła do wiadomości utworzenie wspólnego komitetu, złożonego z członków Rady miejskiej i wybitnych na polu nauki osobistości, przyjęto również do wiadomości postanowienie tegoż komitetu — urządzenia wystawy zabytków dotyczących się Wszechnicy w krużgankach klasztoru OO. Franciszkanów; komitet postanowił zwrócić się do Rady miejskiej z żądaniem subwencji na wspomnianą wystawę.

Kraków, 10 kwietnia. (T. p.) Z inicjatywy pp. Edmunda i Leona Zieleniewskich zebrało się dnia 8 kwietnia liczne grono przemysłowców krakowskiego okręgu w lokalach Izby handlowej i przemysłowej. Przewodniczył zgromadzeniu p. Maryewski burmistrz Podgórze i przedstawiciel dwóch wielkich przedsiębiorstw przemysłowych w Podgórzu. Postanowiono utworzyć sekcję „związku austriackich przemysłowców“ z siedzibą w Krakowie. Kilkanaście większych zakładów i fabryk zaraz na miejscu podpisało deklarację o przystąpieniu do sekcji, wiele innych zaś zwłaszcza spółek zapowiedziało przystąpienie w najbliższych dniach.

Kraków, 10 kwietnia. (Tel. pr.) Obiegają tu pogłoski, że dyrektor Heller pertraktuje z dyrektorem Kolarbińskim o przeniesienie do Krakowa na stałe jego trupy operowej i operetkowej.

Wiedeń, 10 kwietnia. Dzienniki dzisiaj w dalszym ciągu omawiają projektowaną podróż Najj. Pana do Berlina, przypisując jej wielkie znaczenie dyplomatyczne ze względu na trwałość przymierza Austrii z Niemcami. (Zob. wyżej artykuł: „Podróż Najj. Pana do Berlina“ P. R.)

Wiedeń, 10 kwietnia. P. Prezydent Ministrów dr. Koerber przyjął wczoraj deputację złożoną z przedstawicieli czterech największych Towarzystw urzędniczych w Austrii. Deputacja wręczyła dr. Koerberowi wspólną petycję, dotyczącą się ustawowej regulacji urlopów dla poratowania zdrowia. P. Prezydent Ministrów zapewnił, że tę pilną kwestję rozpatrzy dokładnie z innymi Ministrami i pożegnał bardzo uprzejmie deputację.

Wiedeń, 10 kwietnia. Pan Minister sprawiedliwości wystosował do sądów i prokuratury okólnik z rozporządzeniem, zarządzającym rychlejsze postępowanie sądowe w sprawach nadużycia kredytu, oraz w postępowaniu egzekucyjnym.

Wiedeń, 10 kwietnia. Profesor prawa kościelnego na tutejszym Uniwersytecie, radca Dworu Maassen umarł.

Wiedeń, 10 kwietnia. W obec twierdzenia, podnoszonego szczególnie na zgrupowaniach robotniczych, jakoby Ministerstwo kolei żelaznych wydało rozporządzenie do dyrekcji kolejowych z żądaniem obniżenia płac robotnikom w warsztatach kolei państwowych, Wiener Abendpost oświadcza, że może tu być mowa tylko o jednym rozporządzeniu wydanym z tego powodu, iż w pewnej miejscowości, gdzie obok warsztatów dyrekcji kolei państwowych znajduje się także przedsiębiorstwo kolei prywatnej, robotnicy wspomnianych warsztatów pobierali płace wyższe od płac w owej miejscowości przyjętych. W obec tego, że robotnicy w prywatnych warsztatach nie chcieli pracować i garnęli się wszyscy do kolei państwowej, co groziło przedsiębiorstwom prywatnym zupełnym zastaniem ruchu, Ministerstwo kolei żelaznych poleciło dyrekcji, ażeby przy wynagradzaniu robotników stosowała się do płac w owej miejscowości zwykle wymierzanych.

Wiedeń, 10 kwietnia. Wczoraj odbył się tu niemiecko-austriacki wiec nauczycieli szkół średnich. W dyskusji nad referatem o

ograniczeniu liczby przedmiotów egzaminacyjnych zgłoszono wnioski, aby liczba uczniów w jednej klasie szkół średnich nie przekraczała 40, dalej, aby zaprowadzono tylko trzy noty: „niedostatecznie“, „dobrze“ i „bardzo dobrze“, oraz, aby świadectwa były wydawane tylko raz w roku. Wnioski te przekazano komisji do zdania sprawy na najbliższym wiecu, który się odbył ma za rok.

Wiedeń, 10 kwietnia. Walne zgromadzenie „Wiener Bankvereinu“ uchwaliło dywidendę 16 zł. za akcję.

Walne zgromadzenie Towarzystwa Alpine (Alpine Montau-Gesellschaft) uchwaliło dywidendę 10 zł.

Grac, 10 kwietnia. Projekt ustawy dotyczący reformy wyborczej do Sejmu przekazano osobnej komisji złożonej z 12 członków.

Salzburg, 10 kwietnia. Pogrzeb s. p. arcybiskupa kardynała Hallera odbył się wczoraj po południu bardzo uroczysto. W zastępstwie Najj. Pana przybył generalny adjutant hr. Paar, nadto uczestniczył w pogrzebie P. Minister obrony krajowej hr. Welsersheimb, prezydent Izby posłów dr. Fuchs i wiele innych wybitnych osobistości.

Praga, 10 kwietnia. Woda na Welta-wie przez całą noc z niedzieli na poniedziałek przybierała. Rano stan wody wynosił +314cm. Od wczoraj po południu jednak poziom wody zaczął się już obniżać.

Praga, 10 kwietnia. Sejm czeski obradował wczoraj nad wnioskiem p. Kaftana, żądającym wydania ustawy, która regulowała sprzedaż węgla, wydobywanego w Czechach. Wnioskodawca omawiał stosunki górnicze i żądał położenia tamy systematycznej lichwie węglowej, niemniej ograniczenia eksportu węgla za granicę. Przeciw wnioskowi przemawiał p. Strach. Po dłuższej dyskusji wniosek odesłano do komisji.

Kladno, 10 kwietnia. W myśl uchwały powiętej na niedzielom publicznym zgromadzeniu robotnicy wczoraj o godzinie 9 przed południem zgłosili się bez wyjątku do pracy i równocześnie wręczyli przedsiębiorcom swoje żądania.

Carmaux, 10 kwietnia. Pracę podjęto dziś na nowo pod ochroną żandarmeryi mimo oporu streikujących. Erzyśło do małych starć; 12 osób aresztowano.

Oedenburg, 10 kwietnia. Woda w rzece Rabe wznosi się ciągle. Najbliższe okolice na przestrzeni 100.000 morgów stoją pod wodą. Dwa mosty zostały zerwane i komunikacja na kolei Fertoe wstrzymana. W Osepreg i Fertoeszentmiklo zawałiło się kilka domów.

Badapeszt, 10 kwietnia. Komunikacja przerwana została przez powódzie w miejscowościach Koermend-Nemetujvar, Oedenburg-Prezburg, Nagyszombat-Kutti, Koermend-Csakanyfolye.

Warszawa, 10 kwietnia. (Tel. pryw.) Pod Warszawą odkryto fabrykę fałszywych złotych pięciorublowek. Fałszerz zeznał, że wysłał kochankę swą do wszystkich krajów celem puszczenia w obieg falsyfikatów.

Petersburg, 10 kwietnia. (Tel. pr.) W lecie odbędzie się tu międzynarodowa konferencja w sprawie uregulowania międzynarodowych stosunków kolejowych, potrwa ona około 6 tygodni; oczekują zjazdu licznych delegatów Towarzystw kolejowych z Niemiec i Austro-Węgier.

Bukareszt, 10 kwietnia. Izba posłów ratyfikowała konwencję haagską.

Paryż, 10 kwietnia. Pawła Hervien wybrano prezesem stowarzyszenia pisarzy francuskich.

Izba deputowanych przyjęła 487 głosami przeciwko 36 kredyty żądane przez rząd do poprawienia i uzupełnienia służby wojskowej.

Bruksela, 10 kwietnia. Śledztwo przeciwko Sipidowi już jest prawie ukończone. Dalszych aresztowań nie będzie prawdopodobnie żadnych a Izba karna potwierdziła tylko nakaz aresztowania Meerta.

Londyn, 10 kwietnia. Z powodu zapowiedzianych odwiedzin Najj. Cesarza Franciszka Józefa w Berlinie umieszcza Morning Post artykuł, w którym podnosi zasługi Monarchy dla swego Państwa i dla pokoju światowego położone. Wiadomość o tej wizycie wywołała tak w Niemczech jak i w Austro-Węgrzech wielkie wrażenie. Sojusz obu Monarchów jest gwarancją, iż żadne mocarstwo w Europie nie ma jednostronnej przewagi.

Dublin, 10 kwietnia. Królowa przejeżdżała wczoraj w powozie przez główne ulice miasta. Wszędzie witano ją entuzjastycznie.

Anglia i Transvaal.

Londyn, 10 kwietnia. Z Warrenton donoszą pod datą 7 b. m.: Anglii ostrze-

wali wczoraj Fourteenstreans, a wstrzymali ogień, gdy na jednym z budynków wywieszono czerwoną flagę.

Z Simonstown donoszą pod datą 8 b. m., że z 30 jeńców boerskich którzy byli umknęli piętnastu znowu przychwycono.

Między jeńcami były znowu 4 wypadki śmierci na tyfoidalną gorączkę, która oprócz tego zaczęła się także szerzyć między mieszkańcami miasta i porwała już kilka ofiar.

Wiedeń, 10 kwietnia. Stan Banku austro-węgierskiego z dniem 7 kwietnia 1900: (wszystkie cyfry w koronach). Banknoty w obiegu: 1,298,216.000 (w porównaniu z poprzednim tygodniem mniej o 3,237.000), rezerwa kruszcowa 1,194,258.000 (więcej o 2,562.000), portfel wekslowy 293,702.000 (więcej o 5,854.000), lombard papierów 66,212.000 (więcej o 607.000). Banknoty wolne od podatków 221,174.000 (więcej o 6,593.000).

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 kwietnia. 1900. Giełda poranna (Vorbörse). Godzina 10 minut 30. Marki 118-60, Renta majowa 99-25, Węgierska renta koronowa 93-70, Akcje austriack. Zakładu kredytowego 227-60, Akcje węg. Zakładu kredytowego 182-50, Akcje Anglo-banku 122-75, Akcje Unionbanku 151-—, Akcje Bankvereinu 134-50, Akcje Länderbanku 114-75, Akcje Kolei państwowych 133-60, Lombardy 25-20, Akcje Kolei Elbethal ——, Akcje Fabryki broni ——, Akcje tytoniowe 159-50, Akcje Alpy 272-25, Akcje Rima Muranyi 314-25, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 582-—, Losy tureckie 119-75, Ruble 255-75, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92-30, 4 prc. Listy zastawne Banku kraj. 94-50, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 93-20.

Tendencja: silna.

Wiedeń, 10 kwietnia 1900. Giełda południowa (Mittagsbörse). Godz. 12 min. 30. Marki 118-55, Renta majowa 99-25, Węgierska renta koronowa 93-70, Akcje austr. Zakładu kredytowego 229-—, Akcje węg. Zakładu kredytowego 182-25, Akcje Anglo-banku 123-10, Akcje Unionbanku 150-75, Akcje Bankvereinu 134-75, Akcje Länderbanku 114-50, Akcje Kolei państwowych 133-30, Lombardy 25-20, Akcje koleji Elbethal 123-—, Akcje Fabryki broni ——, Akcje tytoniowe 158-50, Akcje Alpy 270-—, Akcje Rima Muranyi 313-50, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 581-—, Losy tureckie 120-—, Ruble 255-75, 20-Franki ——, Tramway ——.

Tendencja słaba.

Wiedeń, 10 kwietnia 1900. Zamknięcie giełdy (Schlusscourse). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 228-50, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 182-—, Akcje Anglobanku 122-50, Akcje Unionbanku 151-—, Akcje Länderbanku 113-60, Akcje Bankvereinu 134-25, Akcje Bodencredit 254-—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego ——, Akcje Kolei państwowych 133-—, Akcje Kolei Południowej 25-10, Akcje Tramway A) 131-50, Akcje Tramway B) 127-25, Akcje Kolei Elbethal 122-75, Akcje Kolei Północnej ——, Akcje Kolei Czerniowieckiej ——, Akcje Alpy 268-—, Akcje Rima Muranyi 312-75, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 576-—, Akcje Fabryki broni 176-75, Akcje Tureckie tytoniowe 158-75, Obligacje węgierskiej indemnizacji 92-50, Renta majowa 99-10, Austriacka Renta koronowa 98-90, Węgierska Renta koron. 93-65, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 93-30, 4 prc. Listy Banku krajowego 94-50, 4½ prc. l. Listy Banku krajowego 99-30, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 92-75, 4½ prc. Listy Banku hipotecznego 98-50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109-—. 4 prc. Galic. Obligacje propinacyjne 96-40, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93-30, 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 91-50, Losy tureckie 119-25, Marki 118-45, Ruble 255-75.

Tendencja: spokojna.

Berlin, 10 kwietnia. Giełda poranna. (Vorbörse). Akcje kredytowe 228-—, Towarzystwo dyskontowe 191-50.

Tendencja spokojna.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

Licytacje.

L. cz. E. 199/99 (4) (2790 3-3)

Dnia 9. maja 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III, odbędzie się licytacja realności obj. wyk. hip. 114 i 148 gm. Ustyanowa, ocenione na 16.860 kor.

Najniższa cena wynosi 9.660 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 17. marca 1900.

L. cz. E. 568/99 (8) (2888 3-3)

Na żądanie Ch. Majerczyka, odbędzie się 8. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biuro 4, licytacja realności lwh. 141 Lednica dolna.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 12.539 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 8.625 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 17. stycznia 1900.

L. cz. E. 1712/99 (2) (2933 2-3)

Dnia 2. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności, objętej wyk. hip. l. 443 I ks. gr. gm. kat. Śniatyn z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 1644 k. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 822 k.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 8. marca 1900.

L. 8568/00 (2974)

Obwieszczenie.

Opróżniona główna składownia tytoniu 2giej kategorii w Przeworsku będzie obsadzona w drodze publicznej konkurencji. Składownia ta umieszczoną być może tylko w dotychczasowym miejscu lub w domach pod Nr. 13, 69 do 76, 134, 135, 137, 140, 142 do 148 i 153 do 157 w Przeworsku.

Składownia ta przydzieloną jest z pobo-

rem materyałów tytoniowych do c. k. Magazynu tytoniowego w Rzeszowie i ma na razie zaopatrywać w potrzebne materyały tytoniowe 51 trafikantów tytoniowych. Opróżniona składownia połączona jest z trafiką składową. Składownik jest obowiązany do sprzedaży znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych, tudzież znaczków pocztowych.

W ciągu roku od 1 stycznia 1899 do 1 stycznia 1900 pobrano dla tej składowni materyały tytoniowy w wartości 118.650 K. 28 h. względnie w wadze 21.614 klg.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 2.373 K. 38 h., sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 17.421 K. 10 h.; od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przyszaną będzie składownikowi prowizya w wysokości 1 1/2% procentu od ich wartości. Znaczki stemplowe, blankiety wekslowe i listy przewozowe mają być pokierane w c. k. Urzędzie podatkowym w Przeworsku.

Składownik ma ponosić z własnych funduszy kosztą przewozu materyałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy wyda się temuż na kredyt materyały tytoniowy za zupełnym zabezpieczeniem tejże wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia dotyczącego się tworzenia i obsadzenia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu, względnie co do trafiki składowej w myśl przepisu dla trafikantów.

Przepisy te mogą być przejrzane u władz skarbowych I. instancyj i w nadzorach straży skarbowej i u tych pierwszych nabyte za zwrotem kosztów. Drukowane formularze ofert można otrzymać bezpłatnie u władz skarbowych I. instancyj i w nadzorach straży skarbowej.

W razie żądania prowizyi od składowni należy wyrazić to przez podanie stopy procentowej od wartości sprzedanego materyału tytoniowego.

Oferta ma być wystawioną na przepisany druk i wniesioną opieczetowaną najdalej do 27 kwietnia 1900 do godziny 11tej w południe u Naczelnika c. k. Dyrekyi okręgu skarbowego w Jarosławiu.

Wady wynosi 500 (pięćset) koron i ma być złożone w c. k. Urzędzie podatkowym w Przeworsku lub w Jarosławiu.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia trafiki bez połączenia z innym przedsiębiorstwem nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekyja okręgu skarbowego.
Jarosław, dnia 29. marca 1900.

L. cz. E. 968/99 (4) (2850)

Dnia 11. maja 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II. odbędzie się licytacja realności wyk. hip. l. 1894 gm. Tyśmienica objętej wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 234 kor.

Najniższa cena wynosi 156 k. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyśmienica, dnia 9. marca 1900.

L. cz. E. 1584/98 (4) (2944)

Na żądanie p. Chaima Thau Jakóba w Zabłotowie odbędzie się dnia 10 maja 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11. licytacja realności lwh. 270 ks. gr. gm. kat. Zabłotów, składającej się z parc. b. 176 na której stoi dom tudzież z parc. gr. 297/3 298 i 2432 3.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione na 1134 k. 40 hl.

Najniższa cena wynosi kwotę 723 k., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 8. marca 1900.

L. cz. E. 928/99 (5) (2840)

Dnia 14. maja 1900 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 8. tutejszego sądu odbędzie się licytacja połowy posiadłości wykaz 146 Waręż miasto i całej posiadłości wykaz 62 Waręż wieś, Stanisława Gruecy własnych.

Połowa nieruchomości, wykaz 146 Waręż miasto wystawionej na licytację, jest oceniona na 511 kor. 50 hal., zaś posiadłości wykaz 62 Waręż wieś na 1525 kor. 75 hal.

Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 341 kor. za połowę posiadłości wyk. 146 Waręż miasto, a 1016 kor. 67 hal. za lwh. 62 Waręż wieś.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy przejrzeć w biurze Nr. 8., tutejszego sądu.

Prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju nie zostałyby uwzględnione.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź istnieją, bądź powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełż, dnia 7. marca 1900.

L. cz. E. 135/99 (10) (3002)

Na żądanie Kasy oszczędności m. Tarnopola, odbędzie się dnia 30. kwietnia 1900 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biuro 19, przymusowa licytacja 1/6 części realności pod lkon. 359 b, na południowym przedmieściu w Tarnopolu, wyk. hip. l. 832 ks. gr. Tarnopol, parc. bud. lkat. 716 z domem, Abrahama Katza własnej.

Wystawiona na licytację część realności jest oceniona na 247 kor.

Najniższa oferta wynosi 123 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 17. marca 1900.

L. cz. E. 1605/99 (4) (3007)

Na żądanie Banku zaliczkowego w Czortkowie, stow. zarejestr. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 26. kwietnia 1900 o godz. 9 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze drzwi Nr. VIII., licytacja 1) 2/8 części ciała hip. lwh. 80 gm. kat. Szulhanówka, Irynia Fedorciów i Anny Kociułyma własne, 2) I. i II. ciała hipoteczne lwh. 73 tejsze gminy, Wasyla Ilków własne, 3) ciała hipoteczne lwh. 449 tejsze gminy, Prokopa Spasiuka własne, wraz z przynależnościami, które wedle protokołu do l. cz. E. 1605/99 (2), składają się, a to: realność ad 1) z ppg. lk. 304/2, 410/2, 538/2, 649/3, realność ad 2) z parc. bud. lk. 44, z pg. lk. 48, 341, 551, 340/2 i 44, w końcu realność ad 3) z pg. lk. 271.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione: a) 2/8 części realności lwh. 80 gm. kat. Szulhanówka na 400 kor., zaś najniższa oferta = 266 kor., b) realność lwh. 73 tejsze gminy (I. i II. ciała) na 3000 kor., zaś najniższa oferta = 2000 kor., c) realność wyk. hip. l. 449 tejsze gminy na 800 kor., zaś najniższa oferta = 533 kor. 32 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Czortków, dnia 27. lutego 1900.

L. cz. E. 1602/99 (5) (3006)

Na żądanie Banku zaliczkowego w Czortkowie, stow. zarejestr. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 26. kwietnia 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII., licytacja: a) realności lwh. 164 gm. Swidowa, Ignacego Wyszyńskiego własnej, b) połowy realności lwh. 77 tejsze gm., Iwana Dobriwnego własnej, 3) ciała hip. lwh. 136 tejsze gminy, Wojtki Jezierskiego własnego, wraz z przynależnościami, składającymi się realność ad 1) z pb. 127 i z pg. lk. 282, realność ad 2) z pb. lk. 207 i z pg. lk. 19 i 393, a realność ad 3) z ppg. 896 i 620.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione: realność lwh. 164, gm. Swidowa na 590 kor., zaś najniższa oferta = 593 kor. 33 h., połowa realności lwh. 77 tejsze gminy na 330 kor., najniższa oferta = 220 kor., realność lwh. 236 tejsze gminy na 800 kor., najniższa oferta = 533 kor. 33 h., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Czortków, dnia 27. lutego 1900.

L. cz. E. 73/98 (7) (2976)

Dnia 11. maja 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 2 sądu tutejszego licytacja realności wyk. hip. Nr. 786 gm. kat. Podhajce.

Realność z przynależnościami, oceniona na 700 kor.

Najniższa cena szacunkowa niżej której sprzedaż nie wolno wynosi 468 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Podhajce, dnia 15. marca 1900.

L. cz. E. 110,00 (5) (2868)

Dnia 11. maja 1900 godzina 9 odbędzie się w sali 12 licytacja realności lwh. 51 gm. Słomka Katarzyny Plewniak własnej.

Ocenienie 1600.

Najniższa oferta 1067 koron.

Akta do przejrzania tamże.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, dnia 14. marca 1900.

L. cz. E. 200 (b) (2928)

Na żądanie Izaaka Hechta w Złoczowie, odbędzie się dnia 14. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, licytacja 1/4 części ciała hip. lwh. 31 i 1/2 ciała hip. lwh. 32 ks. gr. gm. Białymkamień część I. objętych, Adama Trynieszewskiego własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na 214 kor.

Najniższa cena wynosi 142 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Olesko, dnia 9. marca 1900.

L. cz. E. 3156/99 (3) (2774)

Na żądanie Herscha Habera w Rzeszowie, odbędzie się dnia 15. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 I. piętro w Rzeszowie licytacja połowy realności lwh. 246 i 1/4 część i realności lwh. 263 gm. Niechobrz objętych, Stanisława Zięby własnych, wraz z przynależnościami, w protokole z dnia 20. stycznia 1900 opisanem.

Połowa nieruchomości lwh. 246, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2187 kor., zaś 1/4 część lwh. 263 na 100 kor., połowa przynależności zaś na 130 kor., razem 2147 kor.

Najniższa cena wynosi 161 kor. 20 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które jako ustawie odpowiadające niniejszem się zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 I. piętro.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 14. marca 1900.

L. cz. E. 4506/99 (4) (2922)

Na żądanie Schmila Klingera i tow. odbędzie się dnia 7. maja 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7. licytacja połowy realności lwh. 606 Kutry.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1833 kor. 5 hal.

Najniższa cena wynosi 98 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 23. marca 1900.

L. cz. E. 1578/99 (4) (2876 1-3)

Dnia 9. maja 1900 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacja realności w Mościskach Nr. 493 wyk. hip. 652 z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 5408 koron a parcelę podbudowaną na 853 koron.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 3133 koron.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego, i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mościska, dnia 20. marca 1900.

L. cz. E. 1012/99 (6) (2964)

Dnia 2. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności objętej l. wyk. hip. 183 gminy Kolbuszowa, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 3353 kor. 40 h. zpn.

Najniższa cena wynosi 2233 kor. 93 1/2 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 29. marca 1900.

L. cz. E. 225/00 (3) (2965)

Na żądanie c. k. Prokuratorji Skarbu im. Skarbu Państwa, odbędzie się dnia 16 maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacja realności lwh. 319 Hołowy, Fedora Purszegi Stefana.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2692 kor. 70 h.

Najniższa cena wynosi 1795 kor. 14 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 13. marca 1900

L. cz. E. 2811/98 (8) (287*)

Na żądanie p. Chany Rechtschaffer, kupcowej w Mizuniu, odbędzie się dnia 11. maja 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacja posiadłości lwh. 123 ks. gr. gm. kat. Dolina dz. I.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2874 zł. 32 ct.

Najniższa cena wynosi 1.976 zł. 32 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dolina, dnia 6. marca 1900.

L. cz. E. 8700 (4) (2961)

Na żądanie Chaima Klagsbruma z Dobczyce, odbędzie się dnia 11. maja 1900, godz. 9 rano, w sądzie tutejszym, biuro Nr. 2, licytacja połowy realności lwh. 127 ks. gr. gm. Kornatka objętej, spadkobierców s. p. Magdaleny Popielskiej własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 74 kor. 20 h.

Najniższa cena wynosi 49 kor. 48 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dobczyce, dnia 13. marca 1900.

L. cz. E. 588/99 (5) (2946)

Na żądanie Stowarzyszenia zaliczkowego i oszczędności dla handlu i przemysłu w Zabłotowie, odbędzie się dnia 7. maja 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja realności lwh. 106 i 1164 ks. gr. gm. kat. Zabłotów, składających się, a to: realność lwh. 106, z parc. bud. 191 na której stoi dom i poddasze, tudzież z parc. gr. 256/10, 310/2, 311, zaś realność lwh. 1164 z parc. gr. 536/1 na której stoi dom, poddasza i ganeczek.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione, a to: realność lwh. 106 na kwotę 180 kor., zaś realność lwh. 1164 na kwotę 812 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 106 kwotę 130 kor., zaś co do realności lwh. 1164 kwotę 439 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 7. marca 1900.

L. cz. E. 2933/99 (3) (2867)

Dnia 9. maja 1900 o godz. 10 rano, odbędzie się w biurze Nr. 12, sądu tutejszego, licytacja realności Nr. 18 wh. 141 Lisiatycze, składającej się z parc. bud. i parc. gruntowych.

Wartość szacunkowa wynosi 1510 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1004 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 21. marca 1900.

L. cz. E. 982/99 (5) (27-4)

Na żądanie Herscha Leiby Ratha, kupca w Jabłonowie, odbędzie się dnia 10. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, licytacja połowy realności wyk. hip. l. 255 gm. kat. Łucza objętej, zobowiązanego Iwana Oryszczuka Petra własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew owocowych w ogrodzie.

Nieruchomość, względnie połowa jej, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1084 kor. 43 1/2 hal., przynależności zaś na 35 kor.

Najniższa cena wynosi 746 kor. 29 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Peczenizyn, 23. marca 1900.

L. cz. E. 2934/99 (5) (2915)

Dnia 9. maja 1900 o godz. 9 rano, odbędzie się w biurze Nr. 12 sądu tutejszego, licytacja realności lwh. 290 i 291 ks. gr. Stryj, składającej się z parcel budowlanych.

Wartość szacunkowa wynosi 7880 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 5253 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 9. marca 1900.

L. cz. Ne. III 809/00 (2) (3001 1-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. w Brzeżanach ogłasza: na dniu 26. kwietnia 1900 o godz. 10 rano, w biurze Nr. 4, odbędzie się dobrowolna licytacja realności obj. lwh. 395 gm. kat. Brzeżany, Israela Mojżesza dw. im. Kasten, Jakóba Kasten, Cirli Hönig, Herscha Enten, Jakóba Enten, Dawida Silberberg, Estery i Sary Silberberg, nieobjętej masy spadkowej Józefa Silberberg, Sidli Silberberg i Neoga Kasten własnej, na żądanie współwłaścicieli Israela Mojżesza dw. im. Kasten i Cirli Hönig, celem zniesienia współwłasności.

Wadyum 1120 zł. 80 ct., a najniższa cena wywołania 560 zł. 40 ct.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przejrzeć co dzień podczas godzin urzędowych w kancelaryi sądowej, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzeżany, 20. lutego 1900.

L. cz. E. 633/99 (3) (2987)

Dnia 7. maja 1900 godz. 9 rano, odbędzie się w biurze 12 tutejszego sądu, licytacja 1/4 części realności lwh. 99 gm. Oleśno, ocenionej na 1626 kor., a przynależności na 112 kor. 63 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1235 kor. 16 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w biurze 11 tut. sądu.

Prawa, w obec których licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić przy wyznaczonym terminie, inaczej roszczenia nie mogłyby być już podnoszone.

Osoby, dla których prawa lub ciężary na tej nieruchomości bądź istnieją, bądź w toku postępowania powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach postępowania przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą temuż pełnomocnika, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dąbrowa, dnia 10. marca 1900.

L. cz. E. 493/99 (5) (3025)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 9. maja 1900 o 9 rano, licytacja połowy realności lwh. 17 ks. gr. Radymno i całej realności lwh. 60 ks. gr. Skołoszów, pierwszej ocenionej na 230 kor., drugiej na 6226 kor.

Najniższa cena pierwszej 140 kor., drugiej 3967 kor. 32 h., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tejże nieruchomości dokumenta przejrzyć w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radymno, dnia 3. marca 1900.

L. cz. E. 1892/99 (3) (3017 1-3)

Dnia 7. maja 1900 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności objętej wyk. hip. 364 Stecowa, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 2960 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1973 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 12. marca 1900.

L. cz. E. 1905/99 (3) (3018 1-3)

Dnia 9. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności obj. wyk. hip. l. 434/II. gm. Sniatyn, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 100 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 66 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 13. marca 1900.

L. cz. E. 326/00 (18) (2995 1-3)

Dnia 9. maja 1900 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności objętej wyk. hip. l. 671/II. gm. kat. Sniatyn.

Nieruchomość tę oceniono na 14.255 k.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 7.127 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 29. marca 1900.

L. cz. E. 31/00 (8) (3014)

Na żądanie Anny Zielińskiej, gospodyni w Krośnie, zastąpionej przez adw. dr. Dymidowicza, odbędzie się dnia 4. maja 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13 w Łańcutu licytacja połowy realności lwh. 425 ks. gr. gm. kat. Albigowa, dłużnika Mojżesza Schipperera własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 460 kor.

Najniższa cena wynosi 153 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciag katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 27. marca 1900.

L. cz. E. 693/99 (3) (3008)

Dnia 7. maja 1900 o godzinie 11 rano odbędzie się w biurze Nr. II. licytacja realności lwh. 526, 527, 665 ks. gr. gm. Czabarówka.

Nieruchomości te oceniono ad I. na 570 zł., ad II. 610 zł., ad III. 562 zł.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad I. 300 zł., ad II. 406 zł. 66 ct., ad III. 319 zł. 32 ct.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Husiatyn, dnia 28. lutego 1900.

Konkursa.

L. 29409. (3041)

Obwieszczenie.

Z początkiem roku szkolnego 1900/1901 (połowa września) przyjęci będą uczniowie do c. i. k. szkół kadeckich w niżej wymienionej przybliżonej liczbie, a to: na I. rok szkół kadeckich dla piechoty we Wiedniu, Buda Peszcie i Pradze po 100,

na I. rok szkół kadeckich w Karlstadt, Königsfeld na Morawie, Łobzowie pod Krakowem, Hermaustacie, Tryeście, Marburgu, Libenau pod Grazem, Preszburgu, Innsbruku, Temeszwarze, Kamenitz pod Piotrawaradynem, Strass koło Marburgu i we Lwowie po 30 do 50

na I. rok szkoły kadeckiej dla artylerii 90, na I. rok szkoły kadeckiej dla pionierów 56, na I. rok szkoły kadeckiej dla kawalerii 50.

Do wyższych klas tych szkół przyjęci będą aspiranci i tylko w miarę opróżnionych miejsc.

Przyjęcie na IV. rok, a do kadeckiej szkoły dla artylerii i pionierów na III. rok jest niedopuszczalne.

Podania o przyjęcie wnieść należy najpóźniej do 15. sierpnia 1900 wprost do komendy najbliższej szkoły kadeckiej dla piechoty, względnie do właściwej komendy szkoły kadeckiej dla kawalerii, artylerii i pionierów.

Podania niezaopatrzone w przepisane dokumenta lub później wniesione, nie będą uwzględnione.

Blizsze postanowienia co do przyjęcia

do szkół kadeckich są zawarte w przepisach o przyjmowaniu aspirantów do tych szkół [Vorschrift über die Aufnahme von Aspiranten in die k. und k. Cadettenschulen, Auflage vom Jahre 1900], które jak też i pojedyncze egzemplarze konkursu nabyć można w c. k. Nadwornej Państwowej drukarni, lub w Nadwornej księgarni L. W. Seidla i Syna we Wiedniu.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 31. marca 1900.

L. 37158,00 (3042 1-3)

Konkurs.

Na posady:

1. Pocztmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Rudkach w powiecie rudeckim,
2. Ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Woli zarczyckiej w powiecie łańcuckim i

3. w Ostrowie obok Sokala, za kontraktami służbowymi i kaucjami ad 1) 1000 kor., ad 2) 400 kor., ad 3) 600 kor.

Z poborami dla Rudek:

Placy rocznych 1000 kor., za telegraf 240 kor., ryczałtu kancelaryjnego 240 kor., dodatku na ekspedytora 900 kor., wynagrodzenia 2580 kor., za codzienną jazdę posłańcą do Sambora i z powrotem, oraz wyznaczycie się mającym wynagrodzeniem za doręczenie przesyłek w miejscu.

Dla Woli zarczyckiej:

Placy rocznych 400 kor., ryczałtu kancelaryjnego 120 kor., i wynagrodzenie później wyznaczycie się mające na posłańca pieszego codziennie do Leżajska i napowrót, oraz za doręczenie przesyłek w miejscu.

Dla Orłowa:

Placy rocznych 600 kor., ryczałtu kancelaryjnego 160 kor. i później wyznaczycie się mającym wynagrodzenia na posłańca pieszego cztery razy dziennie do tamtejszego dworca kolei żelaznej i z powrotem, oraz za doręczenie przesyłek w miejscu.

Podania należy wnieść najpóźniej do 22 kwietnia 1900 r. do c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów dla Galicji.

Lwów, 7. kwietnia 1900.

Upadłości.

L. cz. S. 2900 (1) (2982 2-3)

C. k. Sąd obwodowy Przemysłu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Stanisława Wąsiewskiego nieprotokolowanego kupca w Jarosławiu mianuje się c. k. radcą sądu kraj i sędziego powiatowego w Jarosławiu Twardochleba komisarzem konkursowym i wzywa się c. k. sąd powiatowy w Jarosławiu o opieczowanie i poleca się c. k. notaryuszowi p. Karolowi Bartoszewskiemu spisaniu masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adw. dr. Juliusza Wartmana w Jarosławiu i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na audyencji dnia 19. kwietnia 1900 o godz. 10 rano w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu z dowodami swych wierzycielskich, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzycielskich do masy konkursowej ustanawia się termin do 31. maja 1900, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzycielską swoją, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, (albo też w sądzie powiatowym w Jarosławiu a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawna ustawą konkursową zagrożone, dosięgną.

Na audyencji zaś dnia 21. czerwca 1900 o godz. 10 w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu u komisarza konkursowego odbyć się mającej, winni wierzyciele plynność zgłoszonych wierzycielskich, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjęć mają, wykazać.

Na tejże audyencji będzie ustaloną ugoda, także wolno wierzycielom w miejscach dotychczas swego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety lwowskiej.

Przemysł, dnia 7. kwietnia 1900.

Kuratele.

L. cz. L. 8/99 5 (2787 2-3)

Dośka z Tretiaków Skrobacz z Wierzbolowiec została uznana umysłowo niedołązną, a

kuratorem jej ustanowiono Andrzeja Skrobacza z Wierzbolowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rohatyn, dnia 20. lutego 1900.

L. cz. L. 13/99 10 (2788 2-3)

Sara Landau z Rohatyna została uznana umysłowo niedołązną a kuratorem jej ustanowiono Kiwę Färbera z Rohatyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rohatyn, dnia 9. marca 1900.

L. cz. L. 2/00 6 (2871 2-3)

Jan Oliwa z Kątów uznany został za marnotrawcę. Kuratorem ustanowiono Stanisława Sygnata.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Chrzanów, dnia 5. marca 1900.

L. cz. P. 72/99 (2821 2-3)

Antoniego Banata z Bachorza uznano marnotrawcą, a kuratorem jest Józef Domin tamże.

C. k. Sąd powiatowy.
Dynów, 9. września 1899.

L. cz. P. 295,99 10 (2782 2-3)

Dla marnotrawcy Kościa Bruchalskiego z Nowosiółki ustanowiono kuratora Dmytra Bruchalskiego z Nowosiółki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 7. listopada 1899.

L. cz. P. 56 00 1 (2851 2-3)

Wojciech Drzał z Jasionki uznany marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony Michał Wępsięc.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Głogów, 21. marca 1900.

L. cz. IV. 542]82 5 (2751 2-3)

Zofia Ciochoń z Lisiej góry uznana głupkowatą, kuratorem dla niej ustanowiony Wojciech Piasecki z Lisiej góry.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 5. marca 1900.

L. cz. P. 30 00 1 (2801 2-3)

OBWIESZCZENIE.

Teodor Lachmann z Wysocka wyżnego uznany głupkowatym. Kuratorem jego jest Mikołaj Lachmann.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borynia, dnia 12. lutego 1900.

L. cz. L. 1 00 P. 51]00 3 (2848 2-3)

Michał Humeniuk z Koszylowice został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Lesia H-wyka z Koszylowice.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tlusta, dnia 22. lutego 1900.

L. cz. P. 43/ 0 6 (2839 2-3)

OBWIESZCZENIE.

Katarzyna Seńków z Boryni uznana umysłowo niedołązną, kuratorem jej ustanowiony Jurko Seńków.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borynia, 26. lutego 1900.

L. cz. P. 25/00 (2837 2-3)

Jana Bohr z Wiesenbergu uznano marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Michała Bohra z Wiesenbergu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zółkiew, dnia 15. marca 1900.

L. cz. L. 1/00 4 (2870 2-3)

Stanisław Korycik z Chelmku za marnotrawcę uznany został.

Kuratorem Jana Kobyliczyka z Chelmku ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Chrzanów, dnia 3. marca 1900.

L. cz. L. 25/99 5 (2834 2-3)

Dmytra Sawczuka „Watamańczuka“ z Petranki uznano marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony Fedor Nespjak z Petranki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kałuż, dnia 9. stycznia 1900.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Firm 81/900 (2682)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemysłu ogłasza, iż dnia 20. stycznia 1900 wpisaną została do rejestru dla firm pojedynczych firma handlowa Juda Kas handel mięsem w Przemysłu.

Przemysł, 17. marca 1900.

Licytacje.

L. cz. E. 1712/99 (2) (2932 3-3)
Dnia 2. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności, objętej wyk. hip. 1. 443 I ks. gr. gm. kat. Sniatyn z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 1644 k. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 822 k.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 8. marca 1900.

L. cz. E. 1578/99 (4) (2876 2-3)
Dnia 9. maja 1900 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacja realności w Mościskach Nr. 493 wyk. hip. 652 z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 5408 koron a parcelę podbudowlaną na 858 koron.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 3133 koron.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego, i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mościska, dnia 20. marca 1900.

L. cz. Ne. III 809/00 (2) (3001 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. w Brzeżanach ogłasza: na dniu 26. kwietnia 1900 o godz. 10 rano, w biurze Nr. 4, odbędzie się dobrowolna licytacja realności obj. lwh. 395 gm. kat. Brzeżany, Israela Mojżesza dw. im. Kasten, Jakóba Kasten, Cirli Hönig, Herscha Enten, Jakóba Enten, Dawida Silberberg, Estery i Sary Silberberg, nieobjętej masy spadkowej Józefa Silberberg, Sidli Silberberg i Noego Kasten własnej, na żądanie współwłaścicieli Israela Mojżesza dw. im. Kasten i Cirli Hönig, celem zniesienia współwłasności.

Wadyum 1120 zł. 80 ct., a najniższa cena wywołania 560 zł. 40 ct.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przejrzyć co dzień podczas godzin urzędowych w kancelarii sądowej, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzeżany, 20. lutego 1900.

L. 10833/900 (3030)

Obwieszczenie.

Składownia tytoniu w Koszowie będzie obsadzoną w drodze publicznej konkurencji. Składownia ta jest połączona z drobną sprzedażą materiałów stemplowych i kolekturą Nr. 132/756 dla ciągnięć we Lwowie i Bernie. Składownia ta umieszczoną być może tylko w dotychczasowym miejscu lub w domach położonych w rynku w mieście Koszowie.

Składownia ta przydzieloną jest z poborem materiałów tytoniowych do c. r. Magazynu sprzedaży tytoniu w Kołomyi i ma na razie zaopatrywać w potrzebne materiały tytoniowe 67 trafikantów tytoniowych. Składownia połączona jest z trafiką składową. Składownik jest obowiązany do sprzedaży znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych, tudzież znaczków pocztowych.

W ciągu roku od 1 stycznia 1899 do 31. grudnia 1899 pobrano dla tej składowni materiały tytoniowy w wartości 91579 K 79 h.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 2668 K 56 h, sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 26922 K 30 h; od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przyznana będzie składownikowi prowizya w wysokości 1% procentu od ich wartości. Skarb nie ręczy na przyszłość za dochód odpowiadający tym ogłoszonym datom. Znaczki stemplowe, blankiety wekslowe i listy przewozowe mają być pobierane w c. k. Urzędzie podatkowym w Koszowie.

Za przyjmowanie stawek loteryjnych a połączonych z składownią kolekturach Nr. 132 i 756 na ciągnięcia loteryjne we Lwowie i Bernie przyznana była dotychczas nabywcę stała prowizya od stawek w wysokości po 5⁵/₁₀₀ procent od stawek każdego ciągnięcia każdej loteryi, stawki na te ciągnięcia loteryjne wynosiły w ciągu powyższego okresu rocznego razem kwotę 5372 K 92 h.

Odłączenie składowni tytoniowej od kolektur loteryjnych, jest niedopuszczalne, obydwoma interesami tylko łącznie mogą być objęte, i tylko łącznie zaniechane.

Przed objęciem interesu, co nastąpić ma na dniu 30. maja 1900, ma nabywca złożyć kaucyę loteryjną w wysokości 700 K, a to albo w gotówce za 3% oprocentowaniem, albo w papierach wartościowych niepodlegających losowaniu i mających bezpieczeństwo pupilarne lub też przez hypotekę realną przedstawiającą zupełne zabezpieczenie. Kaucya ta ma być złożoną w ciągu 14 dni po otrzymaniu odnośnego zawiadania z c. k. Urzędu loteryjnego we Lwowie.

W razie złożenia kaucyi w papierach wartościowych, ma właściciel tychże oświadczyć, że zgadza się na to, ażeby wszelkie pretensje Skarbu, wynikające z prowadzenia kolektury przez kaucyonanta lub z poruczonej temuż sprzedaży losów loteryi państwowej na cele dobroczynne, zostały zaspokojone bez interwencji sądu, przez sprzedaż złożonych papierów wartościowych, po kursie giełdowym.

Niedotrzymanie terminu do złożenia kaucyi, pociąga za sobą ten sam skutek, jak nie objęcie interesu.

Blizszych wiadomości co do złożenia kaucyi i co do warunków prowadzenia kolektury, udzieli c. k. Dyrekeya okręgu skarbowego w Kołomyi.

Składownik ma ponosić z własnych funduszy koszt przewozu materiałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni i kolektur loteryjnych.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy wyda się temuż na kredyt materiał tytoniowy w wartości 2500 K za zupełnem zabezpieczeniem teje wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia tycającego się tworzenia i obsadzenia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu, względnie co do trafiki składowej w myśl przepisu dla trafikantów.

Przepisy te mogą być przejrzone u władz skarbowych I. instancyi i w nadzorach straży skarbowej i u tych pierwszych nabyte za zwrot kosztów. Drukowane formularze ofert można otrzymać bezpłatnie u władz skarbowych I. instancyi i w nadzorach straży skarbowej.

W razie żądania prowizyi od składowni należy wyrazić to przez podanie stopy procentowej od wartości sprzedanego materiału tytoniowego.

Oferta ma być wystawioną na przepisany druk i wniesioną opieczetowaną najdalej do 10. maja 1900 do godziny 12-tej w południe u Naczelnika c. k. Dyrekeyi okręgu skarbowego w Kołomyi.

Wadyum wynosi 500 koron i ma być złożone w c. k. Urzędzie podatkowym w Koszowie.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia składowni bez połączenia z innym przedsiębiorstwem nie będą uwzględnione. W ofercie należy oprócz wymaganych powołanym rozporządzeniem oświadczeń, także podać czy kompetent jest spokrewniony lub spowinowacony z jakim c. k. urzędnikiem loteryjnym, następnie czy posiada już kolekturę loteryjną, a w danym razie, czy zrzeka się teje, na wypadek przyjęcia j-go oferty.

C. k. Dyrekeya okręgu skarbowego.
Kołomyja, dnia 4. kwietnia 1900.

L. cz. E. 710/99 (3) (3028)

Dnia 1. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja realności lwh. 463 gm. Siedliska, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 9353 zł. t. j. 18.706 kor., przynależności zaś na 1073 zł. 30 ct. t. j. 2.146 kor. 60 h.

Najniższa cena wynosi 6.933 zł. t. j.

13.866 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, obecnie zatwierdzone, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyczyn, dnia 21. lutego 1900.

L. 21.844. (3029 1-3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo naprawy kilku mostów na gościńcach państwowych w Stanisławowskim okręgu budowniczym w roku 1900, odbędzie się dnia 3. maja 1900 w c. k. Starostwie w Stanisławowie licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mających wynoszą:

1. przy moście Nr. 211 na Dniestrze w Niżniowie	7820 K 87 h
2. przy moście Nr. 229 na Bystrzycy w Pasieczny	6420 „ 98 „
3. a) przy moście głównym na Dniestrze pod Zalescami	1295 „ 81 „
b) przy moście inunda-cyjnym pod Zalescami	2662 „ 79 „
	3958 K 60 h

Warunki przedsiębiorstwa tudzież plany, wykazy cen jednostkowych i kosztorysy sumaryczne przejrane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać przedmiot i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdy przedmiot 1), 2) i 3) osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała dwa lub wszystkie przedmioty, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdego przedmiotu osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według przedmiotów.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 6. kwietnia 1900.

L. cz. E. 805/99 (7) (3009)

Dnia 2. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja: 1) realności l. wyk. hip. 3 gm. Mechowiec objętej, Wojciecha Bogacza własnej, i 2) realności lwh. 60 gm. Mechowiec, Wawrzyńca Serafina własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione, a mianowicie: lwh. 3 na łączną kwotę 2832 kor., lwh. 60 na łączną kwotę 2326 kor.

Najniższa cena realności lwh. 3 wynosi 1888 kor., zaś realności lwh. 60 kwotę 1550 kor. 68 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej

wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 14. marca 1900.

L. cz. E. 459/99 (5) (3027)

Dnia 1. maja 1900 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja realności lwh. 536 gm. Tyczyn, bez przynależności.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1400 kor.

Najniższa cena wynosi 933 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyczyn, dnia 1. lutego 1900.

L. cz. E. 1036/99 (3) (3010)

Dnia 2. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności obj. l. wyk. hip. 141 gm. Kolbuszowa, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 238 kor.

Najniższa cena wynosi 158 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzyć można podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 2. kwietnia 1900.

L. cz. E. 1170/99 (9) (3024 1-3)

Dnia 11. maja 1900 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności obj. wyk. hip. 1. 860/II., tudzież 3/12 części niewydzielone realności objętej lwh. 875/II. gm. Sniatyn, z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono: a) realność obj. lwh. 860/II. na 318 kor. 26 h., b) 3/12 niewydzielone części realności lwh. 875/II. na 174 kor. 25 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: ad a) 216 kor. 17 h., ad b) 116 kor. 17 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 21. marca 1900.

L. cz. E. 418/99 (4) (2945)

Na żądanie n. Chaima Thau Jakóba w Zabłotowie, odbędzie się dnia 10. maja 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja realności lwh 24 i 135 ks. gr. gm. Kielichów, składających się, a to: realność lwh. 24 z parc. bud. 2 na której stoi dom i stajnia, tudzież z parc. gr. 20 3, 27/2, 28/2, 67, 68, zaś realność lwh. 135 z parc. gr. 27/1.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione, a to: realność lwh. 24 na kwotę 2219 kor. 60 h., zaś realność lwh. 135 na kwotę 350 kor. 30 h.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 24 kwotę 1396 kor. 40 h., zaś co do realności lwh. 135 kwotę 233 kor. 54 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 7. marca 1900.

L. cz. E. 133/00 (3) (2989)

Na żądanie Herscha Rottmberga, przemysłowca w Leżajsku, odbędzie się dnia 10. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja realności lwh. 307 w Leżajsku.

Nieruchomości, wystawione na licytację, jest oceniona na 860 kor.

Najniższa cena wynosi 533 kor. 40 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Leżajsk, dnia 28. marca 1900.

L. cz. E. 687/99 (10) (2929)

Dnia 14. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, licytacja całego ciała hipotecznego lwh. 486, połowy ciała hipotecznego lwh. 484 i 1/6 części ciała hipotecznego lwh. 531 gminy Białkamień część I.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 2334 k r. 32 h.

Najniższa cena wynosi 1556 kor. 20 h. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Olesko, dnia 31. marca 1900.

Konkursa.

L. 1342. (2900 2-2)

Konkurs.

Dnia 4. maja 1900 upływa termin do wniesienia podań kompetencyjnych na 1 posadę starszego dozorcę więzi i 10 posad dozorców więzi w c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn w Lwowie, wedle konkursu „w Gazecie Lwowskiej“ z dnia 8. kwietnia 1900 rozpisanego.

C. k. Dyrekcja Zakładu karnego dla mężczyzn.

Lwów, dnia 4. kwietnia 1900.

L. 3720 (2901 3-3)

Konkurs.

Są do obsadzenia posady asystentów kancelaryjnych w XI. randze, a mianowicie:

a) dwie przy sądzie krajowym w Krakowie;
b) jedna przy sądzie obwodowym w Tarnowie;
c) jedna przy sądzie obwodowym w Rzeszowie.

Do uzyskania posady asystenta kancelaryjnego wymaganiem jest ukończenie szkół średnich i złożenie drugiego egzaminu kancelaryjnego.

Podania o powyższe, dla wysłużonych podficierów zastrzeżone posady asystentów kancelaryjnych wnoszą należy do 8 maja 1900 do Prezydium sądu ad a) kraj. w Krakowie, ad b) obwodowego w Tarnowie, ad c) obwodowego w Rzeszowie.

Prezydium sądu wyższego.
Kraków, 3. kwietnia 1900.

Upadłości.

L. cz. S. 290 (1) (2982 1-3)

C. k. Sąd obwodowy Przemysłu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Stanisława Wąsnińskiego nieprotokołowanego kupca w Jarosławiu mieszującego się c. k. radę sądu kraj i sądzie powiatowego w Jarosławiu Twardochleba komisarzem konkursowym i wzywa się c. k. sąd powiatowy w Jarosławiu o opiekę i sędzię wanie i poleca się c. k. notaryuszowi p. Karolowi Bartoszewskiemu spisaniu masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adw. dr. Juliusza Wartmana w Jarosławiu i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na audyencji dnia 19. kwietnia 1900 o godz. 10 rano w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu z dowodami swych wierzycielności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzycielności do masy konkursowej ustanawia się kres do 31. maja 1900, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzycielności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, (albo też w sądzie powiatowym w Jarosławiu a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone, dosięgą.

Na audyencji zaś dnia 21. czerwca 1900 o godz. 10 w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu u komisarza konkursowego odbyć się mającej, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzycielności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjdzie, wykazać.

Na tejże audyencji będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety lwowskiej.

Przemysł, dnia 7. kwietnia 1900.

Wyroki prasowe.

Bl. 74 (2769)

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 28 März 1900, Br. 16/2, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Singer Montagspost“ vom 26. März 1900 wegen der Stelle von „Die Polizei erschien“ bis zum Schluß des Artikels: „Ein unerhörter Fall von Verletzung des Hausrechtes“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Oberlandesgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 22 März 1900, D. 1/1, die Weiterverbreitung der Nummer 6 („Arme Leute“ Nummer) der Zeitschrift: „Der Scherer“ vom 5. des Monats März 1900 wegen des Gedichtes: „An die Dunkelmänner in der Stelle „Sagt mir“ bis „einem Menschenthume“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 26. März 1900, Br. 219, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Svoboda“ (ohne Angabe der Nummer) vom 19. März 1900 wegen der Artikel: „Drza cela“ in der Stelle von „Neni na svete“ bis „nevzpomel“; „Na strazi“; „Z Brandyska“; „Ubohy zakon“ nach §§. 300 und 302 St. G., und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 26. März 1900, Br. 220, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Svoboda“ vom 20. März 1900 wegen der Stelle von „Lid vypuzen ze svych chat“ bis „modernich upiru“ des Feuilletons: „Epilog“ nach §§. 305, 63, 122 a, b und 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 28. März 1900, Br. 25, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Der Freigeist“ vom 28. März 1900 wegen der Stelle von „Wir beherren schließlich“ bis „Bergehen des Herrn Amateilers“ des Artikels: „Der Streif der Warnsdorfer Textilarbeiter“ nach §§. 300, 4-7 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 28.

März 1900, Br. 10, die Weiterverbreitung der Nummer 13 (111) der Zeitschrift: „Vseobecne uradnicke listy“ vom 25. März 1900 wegen der Stelle von „Kdo u nas vladne?“ bis „od nich odvislou“ des Artikels: „Neni zakona na ochranu utiskovanych?“ nach §§. 302 und 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkenntnis vom 28. März 1900, Br. 13/2, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Podripske Listy“ vom 24. März 1900 wegen des Artikels: „Z Brandysa nad Labem“ nach §§. 491 und 493 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Rattaro hat mit dem Erkenntnis vom 26. März 1900, Br. 1/3, die Weiterverbreitung der Nummer 28 der Zeitschrift: „Branik“ vom 4. (17.) März 1900 gr. St. (in Neufuß in Ungarn erschienen) nach §§. 58 c, 65 a, 302 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. L. 13/99 10 (2788 1-3)

Sara Landau z Rohatyna została uznana umysłowo niedołązną a kuratorem jej ustanowiono Kiwę Färbera z Rohatyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rohatyn, dnia 9. marca 1900.

L. cz. L. 2/00 6 (2871 1-3)

Jan Oliwa z Kątów uznany został za marnotrawcę. Kuratorem ustanowiono Stanisława Sygnata.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Chrzanów, dnia 5. marca 1900.

L. cz. P. 72/99 (2821 1-3)

Antoniego Banata z Bachorza uznano marnotrawcą, a kuratorem jest Józef Domin tamże.

C. k. Sąd powiatowy.
Dynów, 9. września 1899.

L. cz. P. 295/99 10 (2782 1-3)

Dla marnotrawcy Kościa Bruchalskiego z Nowosiółki ustanowiono kuratora Dmytra Bruchalskiego z Nowosiółki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 7. listopada 1897.

L. cz. P. 56/00 1 (2851 1-3)

Wojciech Drzał z Jasionki uznany marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony Michał Wępsieć.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Głogów, 21. marca 1900.

L. cz. IV. 542/82 5 (2751 1-3)

Zofia Ciochoń z Lisiej góry uznana głupkowatą, kuratorem dla niej ustanowiony Wojciech Piasecki z Lisiej góry.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 5. marca 1900.

L. cz. P. 30/00 1 (2800 1-3)

OBWIESZCZENIE.

Teodor Lachmann z Wysocka wyżnego uznany głupkowatym. Kuratorem jego jest Mikołaj Lachmann.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borynia, dnia 12. lutego 1900.

L. cz. L. 100 P. 51/00 3 (2848 1-3)

Michał Humeniuk z Koszyłowice został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Lesia Hewyka z Koszyłowice.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tluste, dnia 22. lutego 1900.

L. cz. P. 43/00 6 (2839 1-3)

OBWIESZCZENIE.

Katryna Seńków z Boryni uznana umysłowo niedołązną, kuratorem jej ustanowiony Jurko Seńków.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borynia, 26. lutego 1900.

L. cz. P. 25/00 (2837 1-3)

Jana Bohr z Wiesenbergu uznano marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Michała Bohra z Wiesenbergu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zółkiew, dnia 15. marca 1900.

L. cz. L. 8/99 5 (2787 1-3)

Doska z Tretiaków Skrobacz z Wierzbołowice została uznana umysłowo niedołązną, a

kuratorem j-j ustanowiono Andrzeja Skrobacza z Wierzbołowice.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rohatyn, dnia 20. lut go 1900.

L. cz. L. 1/00 4 (2870 1-3)

Stanisław Korycik z Chełmku za marnotrawcę uznany został.

Kuratorem Jana Kobyleczyka z Chełmku ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Chrzanów, dnia 3. marca 1900.

L. cz. L. 25/99 5 (2834 1-3)

Dmytra Sawczuka „Watamańczuka“ z Petranki uznano marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony Fedor Nespiak z Petranki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kałuż, dnia 9. stycznia 1900.

L. cz. L. 2/00 1 (2842)

Katarzynę Korycińską z Malca marnotrawną uznano. Kuratorem jej Wojciecha Kublińskiego z Malca ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kęty, dnia 20. marca 1900.

L. cz. L. 15/99 3 (2835)

Iwana Pyć uznaje się marnotrawcą, kuratorem ustanawia się Rudolfa Zacharijasiewicza z Petranki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kałuż, dnia 25. listopada 1899.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. III. 2085/89 (16) (2601 3-3)

W sprawie egzekucyjnej Dawida Goldesa w Śniatynie przeciw Samuelowi Wolfowi Henenfeldowi o 4000 zł. ma być doręczoną uchwała z dnia 15. lutego 1900 l. cz. III. 2085/89 którą protokół licytacji realności lwh. 891/II gminy Śniatyn z dnia 11 stycznia 1897 l. 418 przyjęto do wiadomości sądowej.

Ponieważ niewiadomo gdzie Feiga Henenfeld przebywa ustanawia się w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie Pana dr. Ziembę adwokata w Śniatynie.

Tenże kurator zastępcywać będzie Feigę Henenfeld w rzezonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 13. marca 1900.

L. cz. Praes. 589/00 (2911 3-3)

Jego Ekscelencyja Prezydent wyższego Sądu krajowego na mocy §. 301 p. k. zamianował dla drugiej zwyczajnej, dnia 14. maja 1900 o godzinie 9 rano, przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym rozpoczynającej się kadencji sądu przysięgłych, Prezydenta tutejszego Trybunału Sławskiego przewodniczącym, a zastępcami Jego wiceprezydenta Brożyńskiego, tudzież radców Mandybura, Seidlera, Praczyńskiego i Gładyszowskiego.

Przemysł, 1. kwietnia 1900.

L. cz. IV. 187/93 5 (2599 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do wiadomości, że Gutman Siderer zmarł dnia 9 kwietnia 1892 w Husiatynie bez rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy nie jest wiadomem, czy i komu przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościłi sobie prawa do spadku aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu, zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykazą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznany spadek, dla których ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Henryka Nathansohna w Husiatynie. W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie przypadnie nieobjęta część dziedzictwa, względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi państwa jako bezdziedziczny spadek.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Husiatyn, dnia 15. stycznia 1900.

Ч. Фирм. 206/99 стов. II 370 (2584)

Ц. к. Суд окружной яко торговельный в Станіславові оголошає що рівночасно прикажує ведучому реєстр стоваришень вписане при фирмі „Банк вязковий в Станіславові стоваришене зареєстроване в обмеженою цоруюкою, що на надзвичайнім загальнім собраню дня 21/10. 189 в місце виступаюч го члена Дирекціи Івана Дольницького вибраним зівстав Савин Левицькій замешкалий в Станіславові

Станіславів, дня 15. січня 1900.

L. cz. C. XV. 341/00 1 (3032 1-3)

Przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Gabryelowi Egge, wnieśli Osias Selzer we Lwowie, Chaja Estera Selzer we Lwowie, Róża Selzer zam. Zipressenbaum w Zółkwi, Chana Selzer, zam. Rohatyn we Lwowie, Feiga Lea Selzer zam. Pfau we Lwowie i Rachela Selzer z. Selzer we Lwowie przez adw. dr. Maksymiliana Krausa we Lwowie pozew o wykreślenie kontraktu najmu ze stanu biernego realności lwh. 76/III. we Lwowie.

Pierwsza audyencya w tej sprawie odbędzie się 17. kwietnia 1900 o godz. 9 przed południem w sali IV.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Szymon Schaff we Lwowie, będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XV. Lwów, dnia 30. marca 1900.

Zl. 1526 (3031 1-2) KUNDMACHUNG.

Zufolge der Bestimmungen des Vertrages zwischen der österreichischen Staatsverwaltung und der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Gesellschaft vom 30. April 1850 wird am 17. April l. J. um 9 Uhr Vormittags die 50-te Verlosung der gegen Stamm-Actien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn herausgegeben Obligationen und die 51-ten Verlosung Prioritäts-Actien dieser Bahn in Wien in dem hiezu bestimmten Saale im Bankgebäude I. Singerstrasse 17. stattfinden.

Von der k. k. Direction d. Staatsschuld. Wien, den 30. März 1900.

L. cz. Firm. 43/00 stow. I 135 (2612) OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy „Spółka oszczędności i pożyczek w Ryczowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ z tem, że:

1. siedzibą spółki jest gmina Ryczów,
2. przedsiębiorstwo polega na statucie z dnia 4 lutego 1900,

3. celem spółki jest starać się o materialne i moralne podniesienie członków spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności i celu i w miarę funduszy pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemysle i handlu a to z funduszy, które spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej, nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki,

4. Zarząd składa się z przełożonego jego zastępcy i trzech innych członków.

W skład zarządu wchodzi:

ks. Michał Krupa, proboszcz w Ryczowie jako przewodniczący,
Jan Kubas, dzierżawca propinacyi w Ryczowie jako zastępca przewodniczącego,
Józef Szwed, rolnik w Ryczowie pod Nr. 207 jako członek,
Jan Kubarek, rolnik w Ryczowie jako członek,

Jędrzej Krupa, rolnik w Półwsiu jako członek.

5. Jeden udział wynosi 10 koron. Jeden członek nie może mieć więcej niż 5 udziałów, udziały wpłacają się bądź od razu bądź w półrocznych ratach wynoszących najmniej po 1 koronie,

6. Spółkę podpisuje się w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

7. Za zobowiązania spółki w obec osób trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań, w razie likwidacyi lub upadłości spółki, majątek jej nie wystarczył, odpowiadają członkowie towarzystwa solidarnie całym swym majątkiem.

8. Do umieszczenia ogłoszeń spółki służy tablica na budynku szkolnym.

W razie potrzeby umieszczać będzie spółka swe publiczne ogłoszenia w Przewodniku kółek rolniczych.

Wadowice, dnia 16. marca 1900.

L. 4737 (2610 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wojniłowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Melnyka, ażeby w przeciągu roku licząc od dnia dzisiejszego wniósł oświadczenie do spadku po Mikołaju i Justynie Melnykach, gdyż inaczey rozprawa spadkowa z ustanowionym dla niego kuratorem Nykołaj Atamańczukiem i oświadczeniemi spadkobiercami przeprowadzona będzie.

Wojniłów, dnia 6. lutego 1900.

L. cz. Ne. V 4600 2 (2616 1-3)

C. k. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie, zarządza na prośbę c. k. Prokuratorzy Skarbu we Lwowie imieniem fundacyi Leopolda Eichelbrennera postępowanie amortyzacyjne względem zagubionego kontraktu między Dominikiem Durstem a c. k. porucznikiem Janem Nowakiem o dostawę bryczki za zaliczoną ceną 388 zł. wal. wied. z daty Tarnów 2. czerwca 1817 zawartego i wzywa niewiadomego posiadacza tego dokumentu edyktem, aby w przeciągu jednego roku od dokonanego ogłoszenia, zgłosił się i kontrakt ten przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie terminu edyktu, kontrakt ten za umorzony i mocy prawnej pozbawiony, uznanym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział V. Lwów, dnia 12. marca 1900.

L. cz. A. 34799 4 (2575 1-3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Matwija Łukawskiego zawiadamia się, że powołany jest do spadku po Olenie Łukawskiej i wzywa się go by do roku do spadku tego sam lub przez pełnomocnika się zgłosił, gdyż inaczey ustanowiony dla niego kurator spadek przyjmie a czysty spadek aż do jego śmierci w sądzie przechowanym będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Żalócce, 14. grudnia 1899.

L. cz. A. 81798 6 (2468 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Przemyśle ogłasza, że po bl. p. Pepi Schimmel ur. Besen, adoptowanej Harzer dnia 4. listopada 1897 w Nowym Jorku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej pozostały spadek.

Gdy spadkobiercy ani z nazwiska ani też z miejsca pobytu nie są znani, przeto

wzywa się tych, jakoteż wszystkich uprawnionych do tego spadku, by w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu prawną moc w futejmszym sądzie wykazali i oświadczenie się wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spadek, którego zarządca ustanowiono Józefa Judę Schimmla z Dubiecka, będzie przyznany bez względu na ich rozszczenia tym, którzy oświadczenie się do spadku wniosą.

Nieobjęte zaś części, albo gdy nikt swych praw nie zgłosi, cały spadek przypadnie Skarbowi Państwa jako dobro bezdziedziczne.

Przemyśl, dnia 7. grudnia 1899.

L. cz. C. III 78100 1 (2952)

Przeciw Hrycowi Staszczakowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Jacka Fedorcza w Pstrążnem pozew o 300 koron z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 9. maja 1900 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Hryca Staszczaka, ustanawia się pana dr. Radomskiego adwokata w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Gorlice, dnia 5. kwietnia 1900.

Ч. Фирм. 4 стов. II 722 (2956)

Ц. к. Суд окружной яко торковельный в Станиціславові оголошує що рівночасно проваджутому ресетр торговельний поручає ся щоби в ресетрі для стоваришень заробкових і господарських вписав фірму: „Спілка ощадности і позичок в Красній стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою“ з ослідостю в Краєній як також і постановленія статутів з дня 11. падолиста 1899 на которых стоваришене ся опирає

Цілюю спілки є: старати ся о матеріальне і моральне піднесенє членів спілки через уділяне членам позичок, потребних в господарстві, промислі і торговлі, дати можність поміщувати на процент гроші за ошаджені, а марно лежачі, в той спосіб, що спілка приймає і опрцентовує вкладки падничі підирати творенія спілок і заробкових та господарських стоваришень в окрузі спілки.

Стоваришене заступає заряд котрий складає ся з настоятеля О. Іоана Сіменовича завідателя парохії Красна, Г. Василя Зубків господаря в Красній яко заступника настоятеля заряду, Г. Михайла Данилюка суна Гриця, Василя Нагорняка сына Олекси і Василя Нагорняка сына Михайла господарів замешкалих в Краєній яко членів заряду.

Оголошенія спілки будут уміщені на таблиці в будинку читальні Просвіти а надто оголошенє загальних зборів буде крім того подаване до відомости членів розісла нем обіжнівка а взлучаю потреби буде спілка поміщувати свої публичні оголошенія в часописі „Свобода“ у Львові

Підписувана фірма буде виконуватись в той спосіб, що під печаткою (стампільною) фірми кладе підпис настоятель заряду względно его заслушник і оден з членів заряду.

Станиціславів, дня 15. січня 1900.

L. cz. E. 491/98 (2) (2686)

Piotrowi Zamorskiemu w Godowy w sprawie egzekucyjnej przed c. k. sądem powiatowym w Stryżowie ma być doręczoną uchwała z dnia 3 września 1898 l. cz. E. 491/98 (1), którą pozwolono zajęcia sum 8 zł. z pn. 6 zł. i 8 zł. zpn. na karcie C. realności lwh. 209 gm. Godowa, Piotra Zamorskiego własnej na rzecz Altera Siedmana intabulowanych na rzecz Freidli Tenzerowej.

Ponieważ niewiadomo gdzie Piotr Zamorski przebywa ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie Jana Łyszczarza w Godowy.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Stryżów, dnia 2 maja 1899.

L. cz. E. 964/99 (2) (2688)

Nieobeenemu Gerschonowi Brachfeldowi przedtem w Wiśniczu ma być doręczoną tut. sąd uchwała z 19. lutego 1899 E. 964/99 1, którą pozwolono na rzecz miejskiej Kasy oszczędności w Bochni egzek. zapomocą przymusowego ustanowienia prawa zastawu przez tabularne zanotowanie wykonalności wierzytelności 3000 k. zpn. dla której na karcie C. realności lwh. 45 gminy kat. Wiśnicz miasto, dawniej Gerschona Brachfelda, obecnie Abe Silberzweiga własnej, prawo zastawu jest zaintabulowane.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Gerschona Brachfelda kuratorem Nachim Hofstätter w Wiśniczu będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Wiśnicz, dnia 19 lutego 1900.

L. cz. Firm. 29/00 poj. II. 3. (2687)

Obwieszczenie. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Wincentego Prażmowskiego z siedzibą w Wadowicach, której używać będzie tenże jako właściciel firmy przy prowadzeniu przemysłu piekarskiego i firmę podpisywać będzie „Wincenty Prażmowski“.

Wadowice, dnia 20. lutego 1900.

L. h. 442/00 (1) (2697 1-3)

W stanie biernym realności lwh. 112 w Tarnobrzegu Piotra i Anny Bodurów własnej ciąży prawo zastawu dla kwoty 46 zł., z mocy skryptu dłużnego z 7. lutego 1836 na rzecz Pinkasa Hausera v. Katza i prawo zastawu dla kwoty 38 zł. z mocy ugody sąd. z 25 czerwca 1837 L. 270 na rzecz tegoż samego Pinkasa Hausera.

Wzywa się wszystkich interesowanych, którzy do powyższych wierzytelności roszczą sobie jakie pretensje aby się w ciągu roku tj. najdalej do 15 kwietnia 1901 w sądzie tut. pisemnie lub ustnie zgłosili i prawa swe wywiedli, w przeciwnym razie wierzytelności powyższe jako umorzone ze stanu biernego rzeczonyj realności wykreślone zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII. Tarnobrzeg, 28. lutego 1900.

Doniesienia prywatne.

Ostrzeżenie.

Zgubiono 5. marca 1900 2 książeczki wkładkowe Towarzystwa oszczędności i kredytu w Żurawnie Nr. 224 A. B. opiewającą na 504 koron 46 halerzy wystawioną na J. Schaffer & Cirl Scheiner, Żurawno.

Najtaniej
insertery i ogłoszenia
przyjmuje
do wszystkich bez wyjątku
dzienników miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych
Ajencya dzienników
Lwów, Pasaż Hausmana 19.
Kosztorysy na żądanie gratis.

Towarzystwo zaliczkowe we Frysztaku.

Zestawienie rachunków za rok 1899.

L. P.	Wyszczególnienie	Obroty		Bilans surowy		Rachunek zysków i strat		Bilans 31. grudnia 1899	
		Przychód		Rozchód		Zyski	Straty	Stan	
		złr.	ct.	złr.	ct.			bierny	czynny
1	Udziały	3 025	—	250	—	2 775	—	5 910	—
2	Wkładki	27 550	21	9 983	19	17 567	02	39 926	29
3	Pożyczki	45 890	—	63 539	—	—	—	—	43 336
4	Odsetki	2 502	87	1 535	28	967	59	1 000	89
	„ pobrane naprzód (na rok 1900)								319 49
	„ zaległe								189 97
5	Fundusz rezerwowy	148	—	—	—	148	—	301	—
6	Koszta urzędzenia i ruchomości							21 17	190 50
7	„ administracyi	95 21		541 70		446 49		446 49	
8	„ procesowe	19 49		27 80		8 31			12 51
9	Zyski i straty			157 13		157 13		533 23	533 23
10	Gotówka	64 35		3 261 03		3 196 68			3 261 03
	Razem	79 295 13		79 295 13		21 457 61		1 000 89	1 000 89
	Do tego: Przychód			79 295 13					
	Obrotó ogólny			158 590 26					

We Frysztaku, dnia 4. kwietnia 1900.

Dyreksya:

Ks. Franciszek Prusak, Wincenty Dukiet, Julian Rychlewski, Jan Rożkiewicz, Antoni Smyka.

Komisya kontrolująca:

Zaproszenie

na

IX. Walne Zgromadzenie Galicyjskiego akcyjnego Towarzystwa handlowego

które się odbędzie we Lwowie dnia 27 kwietnia 1900 r o godzinie 5 po południu w sali prezydyjalnej Banku kraj.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie i mianowanie 2 skrutatorów i sekretarza Zgromadzenia (§. 27 stat.).
2. Sprawozdanie Rady zawiadowczej i Komitetu rewizyjnego z czynności i rachunków za rok 1899, jakoteż wnioski co do absolutoryum i pokrycia straty z r. 1899 (§§. 13, 28 i 35 stat.).
3. Wnioski Rady zawiadowczej na rozwiązanie względnie likwidację Towarzystwa, wybór likwidatorów i uchwalenie instrukcji dla tychże (§. 41 stat.).
4. Wybór 3 członków i 2 zastępców członków komitetu rewizyjnego na rok 1900 (§§. 28 i 34 stat.).

We Lwowie, dnia 7 kwietnia 1900.

Andrzej ks. Lubomirski
prezes.

Konkurs

na posadę buchaltera Kasy oszczędności m. Stryja.

Z posadą tą połączona jest płaca roczna 1600 koron, dodatek na pomieszkanię 400 koron, oraz 3 pięciolecia po 300 koron.

Po roku prowizorycznej służby nastąpi stabilizacja i podwyższenie stałej płacy na 2000 koron rocznie.

Buchalter będzie mieć prawo do emerytury po 40letniej służbie.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, świadectwo kwalifikacji i dotychczasowego zajęcia, należy wnieść do 10 maja 1900 do tutejszej Dyrekcji.

Walne Zgromadzenie

Związku kredytowego dla drobnego handlu i przemysłu, stow. zarejestrowanego z ograniczoną poręką w Kołomyi, odbędzie się dnia 17. kwietnia b. r. o godzinie 6 wieczorem w biurze Związku.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie za rok 1899 i udzielenie absolutoryum Zarządowi.
2. Wybór Komitetu rewizyjnego.
3. Wnioski członków.

Bilans przejrzeć mogą członkowie codziennie w biurze Związku.

D Y R E K T O R Y A:

Dr. E. Milgrom. M. Schiller. Dr. Rotter.
M. Hammer. W. Grünes.

Za komitet rewizyjny:
Dr. J. Rittigstein.

OKO PROROKA

znakomita powieść
Władysława Lubicza

456 stronnic druku. (Biblioteka Macierzy Polskiej.)

Do nabycia w Ekspedycji Wydawnictwa Macierzy Polskiej, Lwów,
Pasaż Hausmana 9. Cena 50 ct., z przesyłką 60 ct.

Verkündigung.

Der gefertigte Matrikelführer des Matrikelamtsbezirktes zu Pityan gibt kund, dass:

1. Majer Kern, ledigen Standes, mosaischer Religion, Verbeter, wohnhaft in Pityan geboren zu Gross Mosty am 20-ten Februar 1876., Sohn des Ire Kern und dessen Ehegattin Ohana Chassa geborene Segal;

2. Therese Eisen, ledigen Standes, mosaischer Religion, im elterlichen Haushalte, wohnhaft in Pityan, geboren zu Szada Zempliner Komitat (Ungarn), am 20-ten November 1874 Tochter des Abraham Eisen und dessen Ehegattin Ewa geborene Tréger miteinander eine Ehe zu schliessen beabsichtigen.

Es werden alle diejenigen, denen irgend welches auf die genannten Brautleute Bezug habendes gesetzliches Hinderniss oder irgend ein die freie Einwilligung ausschliessender Umstand bekannt ist, aufgefordert, hievon dem gefertigten Matrikelführer (Stellvertreter) unmittelbar oder aber im Wege der Publication besorgenden Gemeindevorsteherung (resp. Matrikelführer) Mittheilung zu machen.

Diese Verkündigung hat in folgenden Orten zu geschehen u. z. in Pityan und im Wege des galizischen Blattes „Gazeta Lwowska“.

Pityan, am 28. März 1900.

Johann Lelléy m. p.
Matrikelführer.

Kihirdetés.

A póstyéni i anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezetője kihirdeti, hogy:

1. Kern Majer ki családí állapotára nézve: nőtelen, és a kinek vallása: izraelita, állása (foglalkozása): izraelita előimádkozó, lakóhelye: Pöstyén, születési helye: Gross Mosty, születési ideje: 1876 évi Február hó 20 d k napja s aki Kern Elmern sneje Segal Chaczy fia.

2. Ewa Teréz ki családí állapotára nézve: hajadon, és a kinek vallása: izraelita, állása (foglalkozása): háziartásbeli, lakóhelye: Pöstyén, születési helye: Szada Zemplén megye, születési ideje: 1874 évi november hó 20. napja s aki Eisen Abraham és neje Tréger Ewa leánya egymással házasságot szándékoznak kötni.

Felhívotnak mindazok, a kiknek a nevezett házasságra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabád beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettes-nél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési hely közlési előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentésük be.

Ezt a kihirdetést a következő helyek en kell teljesíteni u. m.: Pöstyén és hírlap útján Galicziában.

Kelt Pöstyénben, 1899 évi marezius hó 28 napján.
Lellei János s. k.
anyakönyvvezető.

Galicyjski Bank kredytowy w likwidacyi.

Dwudzieste siódme

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów Galicyjskiego Banku Kredytowego

odbędzie się

na dniu 14. maja 1900 o godzinie 10 rano

we własnym gmachu we Lwowie przy ulicy Jagiellońskiej 1. 3.

Porządek dzienny:

Wybór Wydziału rewizyjnego w myśl §. 40. lit. D. statutu.

Uwaga. Panowie P. T. Akcyonaryusze mający zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu, zechcą stosownie do §§. 34. i 36. statutu Banku, swoje akcyje wraz z bieżącymi kuponami złożyć najpóźniej do 30. kwietnia 1900 w kasie Lwowskiej Filii Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu we Lwowie ul. Jagiellońska 1. 3, gdzie otrzymają karty legitymacyjne uprawniające do wstępu na rzeczono Walne Zgromadzenie.

Dwudzieste ósme

Zwyczajne

Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów Galicyjskiego Banku Kredytowego

odbędzie się

dnia 22. maja 1900 o godz. 10 rano

we własnym gmachu przy ulicy Jagiellońskiej 1. 3.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za czas od 10. czerwca do 31. grudnia 1899.
2. Sprawozdanie Wydziału rewizyjnego wraz z wnioskiem udzielenia absolutoryum.
3. Wnioski likwidatorów.
4. Wybór jednego likwidatora w miejsce ustępującego.
5. Wybór Wydziału rewizyjnego w myśl §. 40. lit. D. statutu.
6. Wnioski zgłoszone przez 10 akcyonaryuszów pismem z dnia 20. lutego 1900.
7. Wnioski akcyonaryuszów.

Uwaga. Panowie P. T. Akcyonaryusze mający zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu, zechcą stosownie do §§. 34. i 36. statutu Banku swoje akcyje wraz z bieżącymi kuponami złożyć najpóźniej do 7. maja 1900 w kasie Lwowskiej Filii Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu we Lwowie ul. Jagiellońska 1. 3, gdzie otrzymają karty legitymacyjne, uprawniające do wstępu na rzeczono Walne Zgromadzenie.

Lwów, 10. kwietnia 1900 r.

Likwidatorowie

Galicyjskiego Banku kredytowego

w likwidacyi.



TYLKO JEDYNIEM U
J. KAPRALIKA
W LWOWIE
CENNIKI GRATIS.

Nożyczki
i
scyzoryki
szersze i węższe WYTONI
poleca
JAN LAURUK
nożownik
Lwów, ul. Halicka 6.

Notaryusz w Busku pryncipie natych-
miast koncypleanta ewentualnie rutyno-
wanego sollicytatora.

Adolf Silberstein

optyk i mechanik,



we Lwowie,
ul. Karola Ludwika
l. 9 i róg Sykstuskiej
Główny skład dla Ga-
licyi z piwszorządnych
fabryk, przyrządów
optycznych, mechani-
cznych, fizykalnych,
matematycznych.

Urządzenie dzwonek
elektrycznych i telefo-
nów w miejscu i na
prowincyi.

Wszelkie naprawy mechaniczne i optyczne
uskutecznią się w najkrótszym czasie i po najumiar-
kowszych cenach.

Zarząd szkolek leśno-ogrodowych
ZASSÓW pod Czarną

poleca do kultur wiosennych następujące nasiona leśne:

N A Z W A	Sila kie- lowania	Cena za funt		Zbiór	Cena za funt	
		kor.	hal.		kor.	hal.
Jodła, Pinus abies	60%	—	60	Grab, Carbinus betulus . . .	—	50
Sosna pospol., Pinus silvestris	—	—	—	Jasion, Fraxinus excelsior . .	—	40
Sosna czarna, Pinus austriaca	80	2	40	Jawor, Acer pseudoplatanus .	—	60
Modrzew, Pinus larix	40	3	40	Klon, Acer platanoides	—	60
Świerk, Pinus Picea	80	1	40	Oleha czarna, Alnus glutinosa	—	80
Akacja, Robinia pseudoacacia	—	—	70	Oleha biała, Alnus incana . . .	1	80
Buk, Fagus silv.	—	—	50	Zarnowiec, Spartium scoparium	—	70
Brzoza, Betula alba	—	—	60	Ziarnówki jabłek	2	40
Głóg, Crataegus monogyna . . .	—	—	40	Ziarnówki gruszek	3	60

Nasiona badane przez stację doświadczalną wyższej k. szkoły rolniczej w Dublanach.
Cennik sadzonek leśnych, drzew parkowych, krzewów ozdobnych i roślin pnących na żą-
danie odwrotną pocztą opłatnie.

Najnowsze kapelusze

wiosenne, filcowe
i lodenowe

poleca
KAZIMIERZ BIELCZYK

Lwów, ul. Halicka 21.
Illustrowany cennik na żądanie franko.

Parasolki

francuskie, angielskie i wiedeńskie w
najmodniejszych kolorach i wzorach począ-
wszy od zł. 2.50 do najbogatszych. Parasolki
dziecinne od 2 zł. En-tout-cas czarne i kolo-
rowe od 3 zł. Parasolki od deszczu od zł. 2.50,
rączki najmodniejsze, wybór olbrzymi. Ceny
fabryczne. Towar świeży doborowy.

Górski i Szydłowski
Lwów, Plac Maryacki 8.



poleca
przeprowadzenia
w wozach patentowanych
koleją i w miejscu
ręcznie za staranną, szybką i rzetelną usługę.



Jako moją specjalność od
lat 38 polecam znakomite
wyroby neżownicze z fa-
bryki angielskiej Geo. Hi-
des z Son. Henckelsa w So-
lingen francuskie i styryj-
skie: Noże stołowe i de-
serowe. Kuchenne elasty-
czne do ciast i mięsów i
zwykłe.

Scyzoryki, Nożyczki, Brzytwy
angielskie od zł. 2 do 3, Hen-
ckelsa i Arbenza. Maszynki
do strzyżenia włosów, Nar-
zędzia ogrodnicze, po cenach
możliwie niskich.

Antoni Halski
handel żelazny
Lwów, plac Maryacki l. 9.
Cenniki na życzenie.



Handel kawy i herbaty chińsko-rossyjskiej
EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 10

poleca 540
Herbatę
zbioru majowego

1/2 kilo Congo	zł. 1.60
" Souchong czarna	2.—
" zbiór majowy	3.—
" Kaysow czarna	4.—
" Melange de Lond.	4.—
" Wysiewki herbaciane naj- lepsze	1.30
" Wysiewki herbaciane naj- lepsze	1.60

Opakowania nie liczy się. Zamówienia

poleca najlepsze gatunki
KAWY

o smaku czystym i aromatycznym, który
rozsyła franko opłacone do każdej stacji
pocztowej, 4 1/4 kilogr. w woreczku:

Portorico	zł. 9.—	kl. — 90
Cuba grubo ziarnista	9.50	— 96
Ceylon zielona	10.—	1.—
" przednia	10.40	1.04
" gruboziarnista	10.75	1.08
" perlowa	10.75	10.8
Mocca arabska arom	10.75	10.8
Jawa złota	10.75	10.8

z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą.

KAWA surowa

1 klgr. Superior	zł. 1.10
1 " Kuba	1.20
1 " Perl	1.35
1 " Liberia	1.45
1 " Quatemala	1.55
1 " Portorico	1.55
1 " Ceylon	1.80
1 " Menado	1.90

KAWA palona

1 klgr. Superior	zł. 1.30
1 " Kuba	1.40
1 " Perl	1.50
1 " Wiener Melange	1.60
1 " Liberia	1.75
1 " Mieszanka delikat.	1.80

Opłacone do każdej stacji
pocztowej.

M. KNELLER
Wien III, Hauptstrasse Nr. 114.



Przeprowadzenia w patentowanych wo-
zach, uchylających potrzebę opakowa-
nia koleją, okrętem, drogą kołową
także w miejscu

Caro i Jellinek
spedytorzy

Lwów ul. Jagiellońska 22
Telefon 408. 26
Budapeszt. Arany Janos utca 34.
Wiedeń I., Börsegasse 9.

Nowości dla Pań!

Żaboty, kołnierzyki, krawatki, przocy,
pantofelki, buciki, kapelusze, czapeczki,
birety, przybory do najmodniejszych
fryzur, przyjaciółki, szatleny, para-
solki, bluzki, perfumerya, wybór ol-
brzymi, ceny fabryczne

Górski & Szydłowski
Lwów, plac Maryacki 8.

**Do P. T. Właścicieli
koni!**

Największy wybór der na konie, tudzież
dywanów, chodników, portyer, firanek,
kap na stoły i łóżka i t. p. znajduje
się w składzie



dywanów
„Au Louvre“
we Lwowie,
ulica Sykstuska
L. 6, albo we
Wiedniu IX.

Hahngasse Nr. 33. — Ulgi w splatach
wedle umowy.
Cenniki gratis i franko. 99

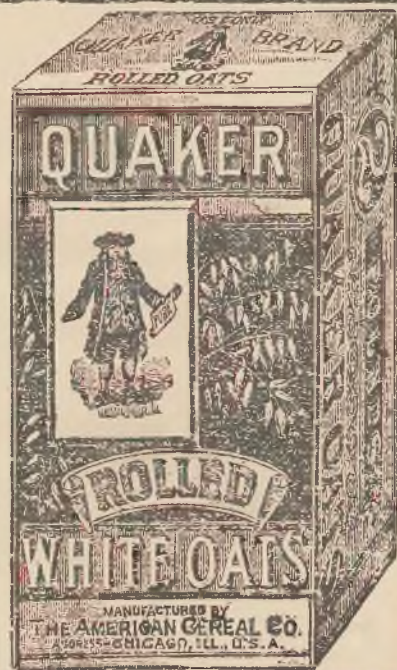
Quäker Oats

Wszędzie do nabycia w cało i półfuntowych paczkach
(z przepisami kucharskimi).

Daje dzieciom siłę, jedność, jak żaden inny środek pożywienia.
Nie powoduje zatwardzenia, a przeciż zapobiega nieżyłtowi żołądka.

Dla kuchni w ogólności

Quäker Oats“ (ameryk. owies gnieciony) przedstawia następujące ko-
rzyści: gotuje się szybko (w 15—30 minutach), zamienia się dobrze
w kleik, gotuje się na samej wodzie, w obec czego odpada też wszelka
zasmażka przy tak znanych niestrawnych zupach i sosach. Wszystkie
potrawy z „Quäker Oats“ mają delikatny smak, „Quäker Oats“ jest
bardzo wydatny a tem samem tani w używaniu.



MELOMAN

miesięcznik muzyczno-nutowy.

Wychodzi w zeszytach, zawierających od 20—24 stronice nut.

„Meloman“ rozpowszechnia tylko wyborowe nowości muzy-
czne, daje rocznie 100 utworów melodyjnych, wdzięcznych do
gry lub do śpiewu.

Na treść każdego zeszytu złożą się 4—5 kompozycey salonowych na forte-
pian, 2—3 do śpiewu, po jednej: na skrzypce i do tańca. Utwór na 4 reze będzie
zamieszczony raz na kwartał.

Współpr.ownictwo „Melomanowi“ przyrzekli pp.: Adamowski W., Bar-
ciewicz St., Borkowski B., Dworzaczek A., Grossman L., Joteyko T., Konopasek F.,
Maszyński P., Młynarski E., Münchheimer A., Noskowski Z., Różycki A., Rzepko W.,
Sonnenfeld A., Zelański W i wielu innych.

Niezależnie od utworów swojskich, Redakcyja, w miarę ukazywania się war-
tościowych nowości zagranicznych, podaje takowe niezwłocznie; tym sposobem
wydawnictwo to stanowił będzie: bibliotekę wyborowych utworów muzycznych,
umiejętnie wybranych i dostępnych pod względem trudności dla najszerszego ogółu,
interesującego się dobrą muzyką.

Redaktor i Wydawca: Leon Chojecki w Warszawie.
Cena prenumeraty: we Lwowie i na prowincyi z przesyłką pocztową: kwartalnie
2 zł., półrocznie 4 zł., rocznie 8 zł.

Główny skład i ekspedycyja „MELOMANA“ dla Galicyi:
Sokolowskiego biuro dzienników we Lwowie Pasaż Hausmana 9.
Kompleta z roku zeszłego nabywać można o ile zapas starczy po cenie 8 zł.